

DECYZJA KOMISJI**z dnia 20 grudnia 2006 r.****w sprawie środka C 24/2004 (ex NN 35/2004) zastosowanego przez Szwecję w celu wprowadzenia cyfrowej telewizji naziemnej***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 6923)***(Jedynie tekst w języku szwedzkim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2007/258/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia swoich uwag zgodnie z przywołanym artykułem i po uwzględnieniu tych uwag ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) W swoim piśmie z dnia 9 sierpnia 2001 r. operator satelitarny, Nordic Satellite AB (dalej zwany NSAB) ⁽²⁾, złożył skargę do Komisji Europejskiej (dalej zwanej Komisją), podnosząc zarzut udzielenia przez państwo szwedzkie pomocy spółce Teracom AB (dalej zwanej Teracom), szwedzkiemu sieciowemu operatorowi transmisji naziemnej, i niektórym jej spółkom zależnym w związku z wprowadzeniem w Szwecji cyfrowej telewizji naziemnej ⁽³⁾. W piśmie z dnia 28 listopada 2001 r. operator telewizyjny, spółka Viasat AB (dalej zwana Viasat), dostarczająca zarówno bezpłatne, jak i płatne usługi telewizyjne, złożyła skargę bardzo podobną do skargi złożonej przez NSAB.
- (2) Po wstępnym postępowaniu wyjaśniającym, pismem z dnia 14 lipca 2004 r. Komisja powiadomiła Szwecję o swej decyzji wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego (dalej zwanej decyzją o wszczęciu postępowania) na mocy art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do środków mogących stanowić pomocy państwa. Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została ogłoszona w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* z dnia 25 września 2004 r. W decyzji tej wezwano Szwecję i inne zainteresowane strony do przedstawienia uwag odnośnie do środków mogących stanowić pomoc państwa.
- (3) Dnia 29 października 2004 r. Komisja otrzymała odpowiedź rządu szwedzkiego (dalej zwaną odpowiedzią z dnia 29 października) na decyzję Komisji o wszczęciu postępowania. Komisja ponadto otrzymała uwagi od następujących zainteresowanych stron: B2 Broadband AB (B2) ⁽⁴⁾,

Europejskiego Zrzeszenia Operatorów Kablowych (ECCA) ⁽⁵⁾, Europejskiego Zrzeszenia Operatorów Satelitarnych (ESOA) ⁽⁶⁾, NSAB ⁽⁷⁾, Telenor Broadcast Holding AS (Telenor Broadcast) ⁽⁸⁾, TeliaSonera AB (TeliaSonera) ⁽⁹⁾, UGC Europe, Inc. (UGC) ⁽¹⁰⁾ i Viasat ⁽¹¹⁾.

- (4) W pismach z dnia 17 listopada 2004 r. i 17 stycznia 2006 r. Komisja przekazała uwagi zainteresowanych stron rządowi szwedzkiemu. Rząd szwedzki przedłożył swoje uwagi do tych stanowisk w pismach z dnia 20 grudnia 2004 r. i 20 marca 2006 r.
- (5) Dnia 22 listopada 2004 r. Komisja odbyła spotkanie z ECCA. Natomiast w dniach 1 marca 2005 r. oraz 21. i 30. listopada 2005 r. odbyto również spotkania z przedstawicielami NSAB i ESOA.
- (6) W pismach z dnia 8 lutego 2006 r., 7 kwietnia 2006 r., 31 maja 2006 r. oraz 30 sierpnia 2006 r. Komisja zwróciła się do rządu Szwecji o przekazanie dodatkowych informacji. Rząd szwedzki udzielił odpowiedzi w pismach z dnia: 20 marca 2006 r. (pismo zwane odpowiedzią z dnia 20 marca, zarejestrowane 22 marca 2006 r.), 25 kwietnia 2006 r. (pismo zwane odpowiedzią z dnia 25 kwietnia, zarejestrowane 25 października 2006 r.), 5 maja 2006 r. (pismo zwane odpowiedzią z dnia 5 maja, zarejestrowane 11 maja 2006 r.), 15 czerwca 2006 r. (pismo zarejestrowane 16 czerwca 2006 r.) oraz z 1 września 2006 r. (pismo zarejestrowane 4 września 2006 r.).
- ⁽⁵⁾ Patrz pismo ECCA z dnia 25 października 2004 r. (zarejestrowane 2 grudnia 2004 r.).
- ⁽⁶⁾ Patrz pismo ESOA z dnia 18 października 2004 r. (zarejestrowane 25 października 2004 r.).
- ⁽⁷⁾ Patrz pismo NSAB z dnia 22 października 2004 r., 11 lutego 2005 r. (zarejestrowane 14 lutego 2005 r.), 9 marca 2005 r. (zarejestrowane 10 marca 2005 r.) i 1 grudnia 2005 r. (zarejestrowane 6 grudnia 2005 r.).
- ⁽⁸⁾ Patrz pismo Telenor Broadcast z dnia 17 listopada 2004 r. (zarejestrowane 18 listopada 2004 r.).
- ⁽⁹⁾ Patrz pismo TeliaSonera z dnia 25 października 2004 r. (zarejestrowane 26 października 2004 r.).
- ⁽¹⁰⁾ Patrz pismo UGC z dnia 25 października 2004 r. (zarejestrowane 26 października 2004 r.).
- ⁽¹¹⁾ Patrz pismo Viasat z dnia 25 października 2004 r. (zarejestrowane 26 października 2004 r.).

⁽¹⁾ Patrz sprawa C 24/04 (ex NN 35/04), Wprowadzenie cyfrowej telewizji naziemnej w Szwecji, Dz.U. C 238 z 25.9.2004, str. 5.

⁽²⁾ Dnia 1 grudnia 2005 NSAB zmienił swoją nazwę na SES Sirius AB. Mimo to, skarżący w niniejszej decyzji zwany jest NSAB.

⁽³⁾ Dnia 12 kwietnia 2002 i 2 października 2002 r. NSAB uzupełniła swoją skargę o dalsze informacje na temat środków mogących stanowić pomoc państwa.

⁽⁴⁾ Patrz pismo B2 z dnia 22 października 2004 r.

2. INFORMACJE OGÓLNE

- (7) Niniejsza decyzja dotyczy domniemanej pomocy państwa na rzecz spółki Teracom i jej podmiotu zależnego Boxer TV-Access (Boxer) (jeżeli treść nie wskazuje inaczej, spółka Teracom oraz jej podmioty zależne określane są łącznie jako Teracom), w związku z rozwojem platformy cyfrowej telewizji naziemnej w Szwecji⁽¹²⁾. Spółka Teracom otrzymała według skarżących bezpośrednio i pośrednio wsparcie finansowe ze strony państwa szwedzkiego (w tym ostatnim przypadku za pośrednictwem nadawców publicznych: SVT i UR). Pomoc została rzekomo wykorzystana do zapewnienia cyfrowej telewizji naziemnej w Szwecji nieuczciwej przewagi konkurencyjnej nad innymi cyfrowymi platformami nadawczymi, na przykład telewizją kablową i satelitarną.
- (8) Niniejsza decyzja nie odnosi się do kwestii nieprzyjęcia przez Szwecję przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zapewnienia zgodności z dyrektywą w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, ponieważ jest ona przedmiotem odrębnego wyroku Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości⁽¹³⁾.

3. ZAINTERESOWANE PRZEDSIĘBIORSTWA

3.1. Przedsiębiorstwa uczestniczące w rozwoju cyfrowej platformy naziemnej w Szwecji

3.1.1. Teracom

- (9) Teracom jest spółką, której powierzono budowę platformy transmisji naziemnej w Szwecji i która jest jej operatorem. Teracom jest spółką państwową utworzoną w 1992 r. w celu przejścia radiowej i telewizyjnej działalności w zakresie transmisji wcześniej prowadzonej przez szwedzki Urząd Telekomunikacji (Televerket)⁽¹⁴⁾.
- (10) Zgodnie z swoim statutem spółka Teracom zobowiązana jest do transmisji i dystrybucji programów radiowych i telewizyjnych, a także do rozwoju, wprowadzania na rynek i świadczenia innych usług związanych z działalnością transmisyjną i dystrybucyjną. Inne usługi obejmują głównie usługi telekomunikacyjne i informacyjne.

- (11) Od czasu utworzenia spółki Teracom jest ona wyłącznym właścicielem i operatorem jedynej naziemnej sieci nadawczej w Szwecji⁽¹⁵⁾. Aby móc nadawać swoje programy za pośrednictwem platformy naziemnej, prywatne i komercyjne stacje telewizyjne zawierają umowę o świadczenie usług transmisji ze spółką Teracom oraz płacą jej za świadczone usługi.
- (12) Dnia 15 grudnia 2005 r. szwedzki Urząd Regulacji Poczty i Telekomunikacji podjął dwie decyzje, w których uznał, że Teracom jako operator sieciowy ma znaczącą siłę rynkową na szwedzkich hurtowych rynkach usług w zakresie usług transmisji naziemnej. W związku z tym urząd ten nałożył na spółkę Teracom szczególne obowiązki w zakresie dystrybucji treści telewizyjnych do użytkowników końcowych z wykorzystaniem zarówno analogowej, jak i cyfrowej sieci naziemnej. Spółka Teracom jest obecnie zobowiązana do udostępniania na określonych warunkach platformy do transmisji naziemnej firmom chcącym dostarczać treści telewizyjne użytkownikom końcowym, do stosowania cen wyliczanych na bazie kosztów, do niestosowania dyskryminacyjnych warunków dostępu do platformy do transmisji naziemnej, a także do osobnego wykazywania działalności własnej i działalności związanej z udostępnianiem dostępu do platformy naziemnej⁽¹⁶⁾.

3.1.2. Boxer

- (13) Spółka Boxer oferuje konsumentom dostęp do pakietów programów telewizyjnych oraz innych usług za pośrednictwem platformy cyfrowej telewizji naziemnej. Spółka ta powstała w październiku 1999 r. i jest w 70 % własnością Teracom, a w 30 % brytyjskiej firmy *private equity* i kapitału podwyższonego ryzyka 3i⁽¹⁷⁾.
- (14) Boxer jest jedynym dystrybutorem programów telewizyjnych (w tym płatnej telewizji) na rynku cyfrowej telewizji naziemnej w Szwecji. Jeżeli jakiś kanał telewizyjny otrzymuje zgodę na nadawanie za pośrednictwem szwedzkiej sieci naziemnej, może wówczas zawrzeć umowę na dystrybucję swoich programów ze spółką Boxer lub też może zdecydować się na nadawanie w formie niekodowanej. Większość stacji telewizyjnych nadających swoje programy za pośrednictwem cyfrowej sieci naziemnej

⁽¹⁵⁾ W grudniu 2004 r. wszczęte zostało postępowanie przeciwko Szwecji w sprawie naruszenia Dyrektywy w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej (Sekretariat Generalny, naruszenie przepisów wspólnotowych nr 2004/2197; sprawa COMP/C-1/39 157). Sprawa ta dotyczyła zachowania praw wyłącznych w sektorze właściciem. W wyniku przeprowadzonego postępowania rząd szwedzki zobowiązał się, że do 1 stycznia 2006 r. zniesie prawa wyłączne przyznane spółce Teracom w zakresie świadczenia usług analogowej transmisji naziemnej. Sprawa dotycząca usług cyfrowej transmisji naziemnej nie została jeszcze zakończona, mimo że rząd już nie kwestionuje opinii Komisji, która uznała, że obowiązujące przepisy prawne naruszają wspomnianą dyrektywę. Ponieważ rząd szwedzki nie przedłożył Komisji żadnych projektów aktów prawnych, które pozwalałyby stwierdzić, czy przepisy naruszające dyrektywę zostaną zniesione, i kiedy nowe przepisy wejdą w życie, Komisja podjęła decyzję o wniesieniu skargi przeciwko Szwecji do Trybunału Sprawiedliwości o stwierdzenie naruszenia prawa wspólnotowego, patrz Komunikat prasowy Komisji IP/06/1411 z dnia 17 października 2006 r.

⁽¹⁶⁾ Patrz Decyzja 05-8675/23 z dnia 15 grudnia 2005 r. dotycząca cyfrowej sieci naziemnej i decyzja 05-8674/23 z dnia 15 grudnia 2005 r. dotycząca analogowej sieci naziemnej.

⁽¹⁷⁾ Patrz www.boxer.se. Od kwietnia 2000 r. do kwietnia 2005 r. posiadaczem należącym do spółki 3i trzydziestoprocentowego udziału w spółce Boxer była spółka Skandia Liv (Skandia).

⁽¹²⁾ Według skarżących pomoc niezgodna z prawem została również przyznana spółce Senda i Sverige AB (Senda). Senda była podmiotem zależnym spółki Teracom, zajmującym się koordynacją, sprzedażą i tworzeniem pakietów programów i usług telewizyjnych na potrzeby naziemnej telewizji cyfrowej. Spółka Senda połączona została ze spółką Boxer dnia 1 października 2002 i obie spółki działają obecnie pod nazwą Boxer

⁽¹³⁾ Patrz Dyrektywa Komisji 2000/52/WE z dnia 26 lipca 2000 r. zmieniająca dyrektywę 80/723/EWG w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi i przedsiębiorstwami publicznymi, Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 75. Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 lipca 2004 r. w sprawie C-141/03, *Komisja przeciwko Szwecji*, dotychczas nieopublikowany.

⁽¹⁴⁾ Patrz prop. 1991/92:140, bet. 1991/92:KrU28, rskr.1991/92:329. Urząd Telekomunikacji został wówczas sprywatyzowany i obecnie nosi nazwę Telia AB.

zawarła umowę dystrybucyjną ze spółką Boxer. ⁽¹⁸⁾ Według własnych danych, spółka Boxer odnotowała wzrost w wysokości 42 % w 2005 r. i miała ponad pół miliona abonentów pod koniec grudnia 2005 r. ⁽¹⁹⁾.

3.1.3. SVT

(15) SVT jest głównym nadawcą publicznym w Szwecji. Od 1997 r. SVT jest własnością Fundacji, podobnie jak wszystkie inne przedsiębiorstwa publiczne prowadzące radiową i telewizyjną działalność nadawczą ⁽²⁰⁾. Obowiązki SVT jako nadawcy publicznego regulują licencje na nadawanie analogowe i cyfrowe, jakie spółka SVT otrzymała od rządu. Kanały publiczne SVT muszą docierać do 99,8 % ludności Szwecji i SVT zobowiązana jest do nadawania z wykorzystaniem sieci naziemnej w możliwie największym zakresie ⁽²¹⁾. Wymóg docierania sygnału telewizyjnego do 99,8 % ludności oznacza, że do czasu zakończenia budowy cyfrowej platformy naziemnej SVT musi nadawać równoległe z wykorzystaniem analogowej sieci naziemnej. Obecnie SVT nabywa wszystkie usługi transmisji naziemnej od firmy Teracom ⁽²²⁾.

(16) Wszystkie kanały SVT transmitowane są w formie niekodowanej. Licencja nadawcza SVT określa również, że SVT może korzystać z drogi satelitarnej i rzeczywiście SVT transmituje swoje kanały publiczne poprzez satelitę, aby móc dotrzeć do całej ludności kraju. Od marca 1999 r. do kwietnia 2004 r. jedna ze skarżących stron, NSAB, dysponowała wyłącznym prawem do transmitowania kanałów publicznych SVT w regionie Skandynawii poprzez swoje satelity ⁽²³⁾. Kanały publiczne SVT są również dostępne w sieci kablowej na podstawie przepisów o obowiązkowej transmisji.

3.1.4. Radio edukacyjne („UR”)

(17) Radio edukacyjne (dalej zwane UR) jest drugim co do wielkości publicznym nadawcą programów radiowych i telewizyjnych w Szwecji. Podobnie jak SVT, UR jest własnością Fundacji (patrz pkt 3.1.3 powyżej) ⁽²⁴⁾.

(18) Podobnie jak ma to miejsce w przypadku SVT, obowiązki UR jako nadawcy publicznego reguluje licencja. By móc nadawać swoje programy za pośrednictwem analogowej sieci naziemnej UR jest zobowiązane, po konsultacji ze szwedzkim radiem

⁽¹⁸⁾ Decyzja ta nie ma wpływu na stosowanie zasad rynku wewnętrznego UE.

⁽¹⁹⁾ Patrz Komunikat prasowy spółki Boxer z dnia 18 stycznia 2006 r., *Spółka Boxer odnotowuje 42 % wzrost w 2005*. Patrz również Komunikat prasowy z dnia 12 lipca 2005 r., *Boxer fortsätter att öka antalet digitala TV-kunder* [Boxer stale zwiększa liczbę klientów telewizji cyfrowej], oraz Komunikat prasowy z dnia 20 października 2005 r., *Fortsatt ökning för Boxer* [Dalszy rozwój firmy Boxer].

⁽²⁰⁾ Patrz www.svt.se; oraz Prop. 1995/96:161, s. 70–72.

⁽²¹⁾ Patrz np. decyzja rządu szwedzkiego z dnia 10 lutego 2005 r. (nr I:11), decyzja rządu szwedzkiego z dnia 22 czerwca 2005 r. (nr I:22), decyzja rządu szwedzkiego z dnia 15 grudnia 2005 r. (nr I:102) oraz decyzja rządu szwedzkiego z dnia 23 lutego 2006 r. (I:15).

⁽²²⁾ Do 31 grudnia 2005 r. SVT była do tego zobowiązana w odniesieniu do transmisji analogowej.

⁽²³⁾ Umowa pomiędzy NSAB i SVT zgłoszona została Komisji w 1999 r. (sprawa nr IV/C-2/37 517), a strony otrzymały pismo o braku zastrzeżeń w listopadzie 1999 r.

⁽²⁴⁾ Patrz www.ur.se/ur/start.php?s1=omur&s2=historik.

i SVT, do zakupu usług od Teracom ⁽²⁵⁾. UR nadaje za pośrednictwem jednego z kanałów SVT i jego program musi docierać do 99,8 % ludności Szwecji. Programy UR muszą być również nadawane z wykorzystaniem sieci naziemnej. Programy transmitowane są w formie niekodowanej za pośrednictwem sieci naziemnej oraz, w ramach obowiązkowej transmisji, poprzez sieć kablową.

(19) W dalszej treści niniejszej decyzji SVT i UR łącznie zwane są SVT, zaś dane liczbowe (np. kwoty środków przyznane i płatności) dotyczące każdego z tych przedsiębiorstw będą podawane łącznie dla obu spółek ⁽²⁶⁾.

3.2. Skarżący

3.2.1. NSAB

(20) NSAB jest spółką z siedzibą w Szwecji. NSAB jest właścicielem i operatorem dwóch satelitów Sirius obejmujących region Skandynawii i basenu Morza Bałtyckiego, a także Europę Środkową i Wschodnią usługami telewizyjnymi oraz innymi usługami w zakresie mediów i telekomunikacji. NSAB rozprowadza sygnały radiowe i telewizyjne zarówno nadawców prywatnych, jak i publicznych.

(21) NSAB w 75 % jest własnością firmy SES ASTRA z siedzibą w Luxemburgu, będącej jednym z czołowych dostawców usług przekazu satelitarnego do odbioru bezpośredniego (DTH) w Europie, zaś w 25 % jest własnością szwedzkiej spółki branży kosmicznej (Svenska Rymdaktiebolaget). Svenska Rymdaktiebolaget jest spółką akcyjną będącą własnością skarbu państwa i prowadzącą działalność na terenie Szwecji ⁽²⁷⁾. Do marca 2000 r. NSAB było częściową własnością spółki Teracom ⁽²⁸⁾.

3.2.2. Viasat

(22) Viasat jest operatorem telewizji bezpłatnej oraz płatnej dostarczającej programy za pośrednictwem platformy satelitarnej Sirius. Spółka Viasat prowadzi działalność z terenu Wielkiej Brytanii, gdzie jest zarejestrowana. Viasat jest podmiotem całkowicie zależnym od szwedzkiego koncernu medialnego MTG AB (zwanego dalej MTG). MTG prowadzi działalność na całym świecie i uważa się za największego operatora telewizji płatnej i bezpłatnej w krajach skandynawskich i w krajach bałtyckich.

4. NADAWANIE PROGRAMÓW TELEWIZYJNYCH

4.1. Platformy do nadawania programów telewizyjnych w Szwecji

(23) Obecnie w Szwecji programy telewizyjne nadawane są za pośrednictwem sieci naziemnych, kablowych i zbiorczych systemów dystrybucji sygnałów telewizyjnych i satelitarnych z jednej anteny satelitarnej (SMATV), satelity oraz łącz

⁽²⁵⁾ Patrz decyzja rządu szwedzkiego 29 skierowana do UR, *Tillstånd att sända television* [Zezwolenie na nadawanie programów telewizyjnych], KU2001/1543/Me (częściowo) z dnia 20 grudnia 2001 r., oraz załącznik 1 do decyzji rządu szwedzkiego I:12, *Tillstånd att sända ljudradio och television* [Zezwolenie na nadawanie sygnału dźwiękowego i telewizyjnego], U2005/1824/Me z dnia 2 października 2005 r. Przywołana licencja nadawcza została przedłużona i obejmuje obecnie cały rok 2006.

⁽²⁶⁾ Wynika to z tego, że środki przyznane UR nie są znaczące, a zasady regulujące działalność UR (w tym także działalność nadawczą) są w praktycznie identyczne z zasadami obowiązującymi SVT. Ponadto UR nadaje za pośrednictwem jednego z kanałów SVT. Z tego względu środki przyznane obu przedsiębiorstwom i ich płatności traktowane są łącznie.

⁽²⁷⁾ Patrz <http://www.ses-sirius.com>.

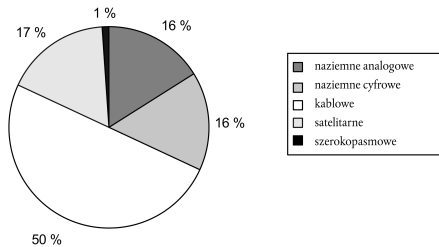
⁽²⁸⁾ Patrz sprawozdanie finansowe spółki Teracom za 2000 r.

szerokopasmowych. Według rządu, programy telewizyjne będą wkrótce dostępne poprzez sieci telefonii komórkowej trzeciej generacji ⁽²⁹⁾.

- (24) Wykres 1 poniżej obrazuje znaczenie różnych platform telewizyjnych w Szwecji w 2006 r. Wykres przedstawia faktyczne wykorzystywanie poszczególnych platform, wyrażone jako udział procentowy odbioru programów telewizyjnych przez wszystkie gospodarstwa domowe w Szwecji ⁽³⁰⁾. Jeśli chodzi o platformę naziemną, wykres różnicuje też odbiór analogowy i cyfrowy.

Wykres 1:

Odbiór programów telewizyjnych przez gospodarstwa domowe w Szwecji w 2006 r.

- (25) Przejście z transmisji analogowej programów telewizyjnych na transmisję cyfrową ma wpływ na wszystkie obecnie najbardziej dostępne platformy nadawcze takie, jak: kablowe, satelitarne i naziemne. Digitalizacja transmisji ma duże zalety w postaci efektywniejszego wykorzystania spektrum i większych możliwości przesyłowych, co stworzy możliwości oferowania nowych i lepszych usług wysokiej jakości oraz większego wyboru dla konsumentów.
- (26) Niezależnie od sposobu nadawania, transmisja cyfrowa ma otwartą architekturę i obejmuje system warunkowego dostępu, w którym kanały są kodowane. Oznacza to, że, aby móc odbierać sygnał cyfrowy, widzowie muszą dysponować odbiornikiem cyfrowym, który jest wbudowany w odbiornik telewizyjny lub dostarczony w postaci przystawki pełniącej funkcję dekodera. Aby móc oglądać kanały kodowane, widzowie muszą posiadać przystawkę do odbioru z możliwością odczytu tzw. kart dostępu.

4.2. Rozwój cyfrowej telewizji naziemnej w Szwecji

- (27) Telewizja cyfrowa bardzo rozwinęła się w Szwecji w ciągu ostatnich 5 lat. Wszystkie platformy cyfrowe (satelitarne, kablowe i naziemne) odnotowały wzrost w okresie od 2000 do 2005 r., przy czym platforma satelitarna miała największy udział w procesie digitalizacji (patrz wykres 2) ⁽³¹⁾.

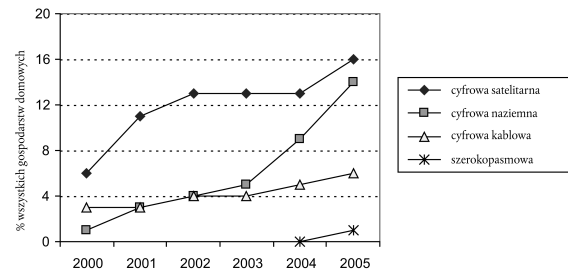
⁽²⁹⁾ Patrz odpowiedź z dnia 29 października, str. 11.

⁽³⁰⁾ Patrz Oficjalne badanie rządowe: *Sveriges övergång till digital-TV [Przejście Szwecji na telewizję cyfrową]*, Komisja ds. Telewizji Cyfrowej.

⁽³¹⁾ Źródło: Mediavision, MMS, patrz odpowiedź z dnia 20 marca, pytanie 15. Patrz również: Urząd ds. Radia i Telewizji, *Mediautveckling 2005 och 2006 [Rozwój mediów – 2005 i 2006 r.]*

Wykres 2:

Rozwój platform cyfrowych w Szwecji w latach 2000–2005

- (28) Po rozważeniu wniosku rządu parlament szwedzki podjął w 1997 r. decyzję o konieczności budowy cyfrowej sieci naziemnej w wielu miejscach w kraju, przy czym władze państwa powinny sukcesywnie podejmować decyzje o tym czy, i w jaki sposób sieć ta będzie w dalszym ciągu rozbudowywana ⁽³²⁾. Uznano też, że rozbudowa cyfrowej sieci naziemnej powinna zostać w całości sfinansowana przez uczestniczące w niej przedsiębiorstwa, czyli nadawców oraz właścicieli sieci, a nie zaś przez państwo ⁽³³⁾.
- (29) W 2003 r. parlament szwedzki podjął decyzję o wyłączeniu analogowej sieci naziemnej do 1 lutego 2008 r. ⁽³⁴⁾, zaś w maju 2004 r. parlament postanowił, że multipleksy zarezerwowane do emisji cyfrowej SVT powinny zostać rozbudowane, tak, aby do czasu całkowitego wyłączenia analogowej sieci naziemnej objęły one swoim zasięgiem 99,8 % ludności kraju. Do tego czasu co najmniej jeszcze jeden multipleks powinien objąć swoim zasięgiem 99,8 % ludności. Nie przyjęto żadnych wymogów co do zasięgu pozostałych multipleksów ⁽³⁵⁾.
- (30) Według spółki Teracom pierwsza faza wyłączenia analogowej sieci naziemnej została rozpoczęta w dniu 19 września 2005 r. i objęła około 150 000 gospodarstw domowych w Szwecji ⁽³⁶⁾. Tabela 1 poniżej przedstawia planowane etapy wyłączenia emisji analogowej oraz procent ludności, którą obejmą poszczególne etapy.

Tabela 1:

Planowane etapy wyłączenia analogowej sieci naziemnej oraz szacunkowy procent ludności, której ma to dotyczyć

Etap	Procent ludności w obszarze, na którym następuje wyłączenie	Procent ludności objęty zasięgiem naziemnej telewizji cyfrowej (dane zbiorcze)
Etap pierwszy – do listopada 2005	4	4

⁽³²⁾ Patrz Bet. 1996/97:KU17; Rskr. 1996/97:178.

⁽³³⁾ Patrz Bet. 1996/97:KU17.

⁽³⁴⁾ Patrz Bet. 2002/03:KU33, Rskr. 2002/03:196.

⁽³⁵⁾ Patrz Bet. 2003/04:KU24; Rskr. 2003/04:231.

⁽³⁶⁾ Patrz <https://www.teracom.se>.

	Procent ludności w obszarze, na którym następuje wyłączenie	Procent ludności objęty zasięgiem naziemnej telewizji cyfrowej (dane zbiorcze)
Etap drugi – do maja 2006	20	24
Etap trzeci – planowane zakończenie w listopadzie 2006	16	39
Etap czwarty – planowane zakończenie w maju 2007	28	67
Etap piąty – planowane zakończenie w październiku 2007	33	100

Źródło: Teracom. Podane dane liczbowe są danymi szacunkowymi

- (31) Środki własne Teracom oraz przychody ze sprzedaży usług sieciowych (np. opłaty od użytkowników) nie były wystarczające na pokrycie kosztów inwestycji związanych z rozbudową ogólnokrajowej cyfrowej sieci naziemnej. W związku z tym spółka Teracom była zmuszona do pozyskania dodatkowego kapitału. Dokonała tego poprzez zaciągnięcie kredytów na rynku kapitałowym oraz sprzedaż aktywów, dzięki czemu mogła sfinansować rozbudowę cyfrowej sieci naziemnej⁽³⁷⁾.

4.2.1. Transmisja poprzez cyfrową sieć naziemną w Szwecji

- (32) Cyfrowa telewizja naziemna funkcjonuje w oparciu o multipleksy, które są systemem łączącym i przetwarzającym w formę cyfrową różne sygnały w celu ich przesyłania pojedynczą linią lub wspólnym kanałem. W rezultacie zwiększa się przepustowość i możliwa jest jednoczesna emisja dużej liczby kanałów. Teracom obsługuje obecnie pięć multipleksów, a każdy z nich ma zdolność przesyłu około ośmiu osobnych kanałów telewizyjnych. Wiosną 2006 r. cztery z tych multipleksów obejmowały swoim zasięgiem około 98 % ludności Szwecji, podczas kiedy piąty multipleks objął zasięgiem około 50 % ludności⁽³⁸⁾.
- (33) Rząd podjął decyzje o przyznaniu licencji na podstawie zaleceń Urzędu ds. Radia i Telewizji rozpatrującego złożone wnioski. W październiku 2006 r. licencję na nadawanie z wykorzystaniem cyfrowej sieci naziemnej uzyskało około 40 kanałów telewizyjnych. Jeden z pięciu multipleksów jest przypisany SVT, drugi multipleks wykorzystywany jest przede wszystkim przez TV4, podczas kiedy z pozostałych multipleksów korzystają pozostali właściciele licencji⁽³⁹⁾.

4.2.2. Promocja cyfrowej sieci naziemnej wśród konsumentów

- (34) Spółka Boxer jest odpowiedzialna za bazę abonentów, czyli za działania marketingowe związane z upowszechnianiem

⁽³⁷⁾ Patrz odpowiedź z dnia 29 października, rozdział 3.4.2 i 3.5.

⁽³⁸⁾ Patrz <http://www.teracom.se> oraz Oficjalne badanie rządowe: *Sveriges övergång till digital-TV* [Przejsie Szwecji na telewizję cyfrową], Komisja ds. Telewizji Cyfrowej.

⁽³⁹⁾ Patrz http://www.rtvv.se/se/Om_media/tv/digitaltv/ale również: Raport Urzędu Regulacji Poczty i Telekomunikacji z listopada 2005, Förstudie: *Frigiort frekvensutrymme vid övergången till digitalt marknad TV* [Badanie wstępne: Uwolnienie częstotliwości przy przechodzeniu na naziemną telewizję cyfrową], str. 5–7.

oferty telewizji płatnej dostępnej na cyfrowej platformie naziemnej wśród odbiorców końcowych. Według rządu szwedzkiego firmy Teracom i Boxer napotykały ostrą konkurencję ze strony innych platform nadawczych, np. operatorów satelitarnych. W związku z tym spółka Boxer, będąc na etapie wyrabiania sobie pozycji na rynku i rozwijania bazy klientów, miała trudności z pobieraniem pełnej opłaty za przystawkę (dekoder) od klientów. Po uruchomieniu platformy cyfrowej spółka Boxer oferowała więc klientom przystawkę po niższej cenie i odzyskiwała koszty w całym okresie abonamentowym. Wyjaśnia to wysokie straty poniesione przez spółkę Boxer na początkowym etapie działalności. Kiedy spółka Boxer ponosiła straty, uzyskiwała wkład kapitałowy ze strony obu spółek dominujących, 70 % od spółki Teracom i 30 % od spółki Scandia⁽⁴⁰⁾ na takich samych warunkach.

4.3. Szwedzka telewizja publiczna i jej finansowanie

- (35) Zgodnie z przepisami obowiązującymi w Szwecji każde gospodarstwo domowe posiadające odbiornik telewizyjny jest zobowiązane do zapłaty abonamentu. Przychody z abonamentu przeznaczone są na finansowanie działalności nadawców publicznych (telewizyjnych i radiowych) w Szwecji⁽⁴¹⁾.
- (36) Abonament telewizyjny pobierany jest przez spółkę będącą wspólną własnością szwedzkich publicznych nadawców telewizyjnych i radiowych – Radiotjänst i Kiruna AB (dalej zwaną Rikab)⁽⁴²⁾. Spółka Rikab przekazuje zebrane środki na specjalny rachunek bankowy Krajowego Urzędu Skarbu Państwa, tzw. rachunek abonamentowy („rundradiokonot”).
- (37) Na podstawie działań SVT i ewentualnych zmian lub dodatkowych obowiązków nakładanych na SVT jako nadawcę publicznego parlament szwedzki co roku podejmuje decyzję o wielkości kwoty, jaką SVT otrzyma na swoją działalność w interesie publicznym⁽⁴³⁾. SVT wykorzystuje przyznane środki na prowadzenie działalności w interesie publicznym, określonym w licencji nadawczej i warunkach dofinansowania⁽⁴⁴⁾. SVT decyduje samodzielnie, jak dużą część przyznanych środków wykorzysta np. na działalność programową, a jaką kwotę przeznaczy na dystrybucję programów (np. opłaty za transmisję na rzecz spółki Teracom)⁽⁴⁵⁾.
- (38) W związku z przejściem na transmisję cyfrową drogą naziemną transmisja programów w systemie analogowym i cyfrowym będą odbywać się równolegle, aby umożliwić

⁽⁴⁰⁾ Patrz odpowiedź z dnia 29 października, str. 22 i odpowiedź rządu szwedzkiego z dnia 20 grudnia 2004, str. 2. Należy zauważyć, że od kwietnia 2005 r. spółka 3i jest właścicielem 30 % akcji należących poprzednia do spółki Skandia.

⁽⁴¹⁾ Patrz Ustawa o abonamencie telewizyjnym (1989:41).

⁽⁴²⁾ J.w.

⁽⁴³⁾ Patrz *Radio och TV i allmänhetens tjänst – Riktlinjer för en ny tillståndperiod* [Radio i TV w służbie publicznej – wytyczne na nowy okres abonamentowy], Opinia Komitetu na temat radia i telewizji w służbie publicznej, Sztokholm 2005.

⁽⁴⁴⁾ Patrz *Anslagsvillkor för Sveriges Television AB för år 2005* [Warunki dofinansowania Sveriges Television AB na rok 2005], Prop. 2004/05:1, bet. 2004/05:KrU1, rskr. 2004/05:97.

⁽⁴⁵⁾ Patrz odpowiedź z dnia 29 października, str. 27–30 oraz 42 i 43.

widzom przedstawienie się na nowy sposób odbioru. By wzrost kosztów SVT związany z transmisją równoległą nie spowodował znaczącej podwyżki abonamentu pobieranego od właścicieli odbiorników telewizyjnych⁽⁴⁶⁾, rząd szwedzki postanowił wprowadzić alternatywny mechanizm finansowania w celu pokrycia kosztów dodatkowych. W tym celu, w 2002 r. otwarto specjalny rachunek bankowy w Krajowym Urzędzie Skarbu Państwa, tzw. rachunek dystrybucyjny. Na tym rachunku gromadzone są środki pochodzące z rachunku abonamentowego oraz pożyczek udzielonych przez Krajowy Urząd Skarbu Państwa. Następnie środki z rachunku dystrybucyjnego przekazywane są SVT, która przeznacza je na opłaty za transmisję drogą naziemną⁽⁴⁷⁾.

(39) Przez pierwsze lata rachunek dystrybucyjny wykazuje saldo ujemne, ponieważ środki przekazywane z rachunku abonamentowego są niższe niż kwoty przekazywane SVT z rachunku dystrybucyjnego na płatności z tytułu opłat za transmisję. Różnica między kwotami wpływającymi na rachunek dystrybucyjny z rachunku abonamentowego a środkami potrzebnymi SVT na opłaty za transmisję pokrywana jest z pożyczki udzielonej przez Krajowy Urząd Skarbu Państwa. Kiedy analogowa sieć naziemna zostanie wyłączona i SVT przestanie uiszczać opłaty za równoległą transmisję sygnałów analogowych i cyfrowych, z rachunku dystrybucyjnego przekazywane będą mniejsze kwoty na rzecz SVT, a saldo ujemne na rachunku dystrybucyjnym zostanie sukcesywnie spłacone. Szacuje się, że wszystkie koszty transmisji równoległej zostaną w pełni odzyskane do 2013 r., kiedy to rachunek dystrybucyjny zostanie zbilansowany⁽⁴⁸⁾.

(40) Warunki finansowania SVT nie nakładają na nią żadnych ograniczeń co do sposobu wykorzystania i przydziału środków z rachunku abonamentowego i rachunku dystrybucyjnego – pod warunkiem że pieniądze będą wyłącznie wykorzystywane na działalność w interesie publicznym, zgodnie z zapisami zawartymi w licencji nadawczej i warunkach finansowania⁽⁴⁹⁾.

4.4. Telewizja publiczna w sieci naziemnej: płatności SVT na rzecz spółki Teracom z tytułu usług transmisji

(41) Część środków otrzymywanych przez SVT wykorzystywana jest na pozyskanie usług transmisji naziemnej od spółki Teracom. Cena tych usług negocjowana jest przez SVT i Teracom bez udziału rządu. Według rządu i sprawozdań finansowych spółki Teracom, spółka ta w równy sposób traktuje wszystkich nadawców przy określaniu opłat za transmisję analogową i cyfrową⁽⁵⁰⁾.

(42) Od 1992 r. do grudnia 2005 r. spółka Teracom zobowiązana była do ustalania cen za transmisję analogową drogą naziemną według kosztu. Rzeczywiste płatności SVT

na rzecz Teracom były z reguły ustalane na kilka lat z góry, w drodze umowy negocjowanej przez obydwie spółki. Zgodnie z aktualną umową płatności SVT na rzecz Teracom za okres od 2004 r. do 2013 r. opierają się m. in. na harmonogramie procesu wyłączenia analogowej sieci naziemnej. Jeżeli parlament podejmie decyzję o zmianie tego harmonogramu, płatności zostaną odpowiednio skorygowane⁽⁵¹⁾.

(43) Jeśli chodzi o transmisję cyfrową drogą naziemną, o równym traktowaniu poszczególnych nadawców przez spółkę Teracom świadczy to, że wszystkim nadawcom (również SVT) od 1999 r. opłaty naliczane są według tego samego modelu cenowego bazującego na oglądalności⁽⁵²⁾. Oznacza to, że oprócz określonych stałych opłat podstawowych za kanał i opłaty za przyłączenie, nadawcy obciążani są opłatą zmienną wynikającą z ich wskaźnika oglądalności. Kwota „za widza” uwzględniana w opłacie zmiennej jest taka sama dla wszystkich kanałów⁽⁵³⁾. Zasada równego traktowania ogranicza ruchy cenowe Teracom wobec SVT i gwarantuje, że SVT nie płaci więcej za usługi transmisji cyfrowej drogą naziemną niż pozostałe stacje – w zakresie, w jakim wymagany jest ten sam poziom usług⁽⁵⁴⁾. Zasada równego traktowania została ostatnio potwierdzona w rządowym projekcie ustawy budżetowej na 2005/06 r.⁽⁵⁵⁾.

(44) [...] (*)⁽⁵⁶⁾

5. SZCZEGÓŁOWY OPIS ŚRODKÓW, WOBEC KTÓRYCH PODNOSZONY JEST ZARZUT POMOCY PAŃSTWA

(45) Środki poddane ocenie w niniejszej decyzji obejmują, co następuje:

— Pośrednie wsparcie finansowe spółki Teracom poprzez rzekomo zawyżone opłaty za transmisję, które SVT uiszczają za usługi transmisji świadczone przez spółkę Teracom z wykorzystaniem analogowej i cyfrowej sieci naziemnej.

— Pośrednie wsparcie finansowe, jakie zostało udzielone spółce Teracom w formie państwowej gwarancji kredytowej.

⁽⁵¹⁾ Patrz odpowiedź z dnia 29 października, rozdział 3.6.2 oraz umowa ramowa zawarta pomiędzy spółką Teracom i SVT z dnia 4 marca, która została załączona do odpowiedzi z dnia 20 marca. Teracom nie ma już obowiązku ustalania ceny usług transmisji analogowej według kosztu na podstawie decyzji ostatnio wydanej przez PTS. Od czasu tej decyzji ceny Teracom podlegają kontroli *ex ante* przeprowadzanej przez PTS, patrz sekcja 3.1.1

⁽⁵²⁾ Patrz odpowiedź z dnia 29 października, rozdział 3.6.1 str., 29.

⁽⁵³⁾ Jedynie w przypadku czwartego multipleksu zmienną część opłaty za transmisję od 2002 r. bazuje na innym modelu kosztowym; patrz odpowiedź rządu szwedzkiego z dnia 21 marca 2003 r.

⁽⁵⁴⁾ Patrz odpowiedź z dnia 29 października, rozdział 3.6.2; oraz odpowiedź z dnia 20 marca, pytanie 9.

⁽⁵⁵⁾ Patrz Prop. 2005/06:1, *Utgiftsområde [Wydatki]* 24, str. 71–74.

(*) Punkt 44 i towarzyszący mu przypis zostały usunięte, ponieważ zawierały informacje poufne dotyczące treści umowy pomiędzy SVT i Teracom.

⁽⁵⁶⁾ [...]

⁽⁴⁶⁾ Koszty dystrybucji zmniejszą się po wyłączeniu analogowej sieci naziemnej.

⁽⁴⁷⁾ Patrz odpowiedź z dnia 29 października str. 27-30.

⁽⁴⁸⁾ Patrz odpowiedź z dnia 29 października str. 27-29; Prop. 2001/02:1, str. 121; Prop. 2004/02:1, str. 108 oraz odpowiedź z dnia 20 marca, pytanie 4.

⁽⁴⁹⁾ Patrz *Anslagsvillkor för Sveriges Television AB för år 2005*, Prop. 2004/05:1, bet. 2004/05:KrU1, rskr. 2004/05:97 oraz odpowiedź z dnia 20 marca, pytanie 4.

⁽⁵⁰⁾ Patrz odpowiedź z dnia 29 października rozdział 3.6.2 oraz odpowiedź z dnia 20 marca, pytanie 9, a także sprawozdanie finansowe spółki Teracom za 2003 i 2004 r.

— Bezpośrednie wsparcie finansowe Teracom w formie warunkowego wkładu kapitałowego podlegającego zwrotowi.

5.1. Płatności SVT na rzecz Teracom z tytułu opłat za transmisję

(46) Informacje, do których Komisja miała dostęp w chwili podejmowania decyzji o wszczęciu postępowania, wskazywały na to, że rząd wykorzystywał SVT jako narzędzie do przekazywania państwowych środków spółce Teracom w okresie przechodzenia z naziemnej telewizji analogowej na cyfrową. Według dostępnych informacji SVT otrzymała środki na transmisję, których łączna kwota w okresie 2002-

2003 przekroczyłaby spodziewane koszty spółki Teracom z tytułu transmisji programów SVT. Wydawało się, że kwota nadwyżki wyniesie około 509,61 mln SEK w 2013 r. (patrz tabela 2 poniżej).

(47) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja wyraziła również obawę, że środki przyznane SVT na pokrycie opłat za transmisję zostały automatycznie przekazane spółce Teracom. Gdyby warunki świadczenia usług transmisji przez Teracom na rzecz SVT nie były porównywalne z warunkami zwykłej transakcji rynkowej, wtedy wszelkie płatności powyżej ceny rynkowej mogłyby rodzić obawy o ukryte wsparcia dla spółki Teracom.

(48) Informacje, do jakich Komisja miała dostęp w chwili podejmowania decyzji o wszczęciu postępowania, wskazywały, że do 2007 r. płatności SVT z tytułu opłat za transmisję na rzecz spółki Teracom byłyby niższe niż koszty ponoszone przez Teracom z tytułu transmisji programów SVT (patrz kolumna 5 w tabeli nr 2). Informacje wskazywały też jednak, że od 2008 r., po wyłączeniu analogowej sieci naziemnej i po ustaniu obowiązku zapewnienia przez SVT transmisji równoległą drogą analogową i cyfrową, roczne płatności SVT przekraczałyby koszty ponoszone przez Teracom z tytułu transmisji programów SVT. W latach 2008 – 2013 SVT miałyby rocznie płacić kwotę znacznie przewyższającą koszty transmisji ponoszone przez Teracom. Wyliczono, że kwota płatności SVT w 2013 r. miałyby wynieść 2,3 wartości kosztów transmisji. Takie płatności ze znaczną nadwyżką rekompensowałyby początkowe straty spółki Teracom i umożliwiłyby jej osiągnięcie zysku skumulowanego w wysokości 509,61 mln SEK do 2013 r. Komisja wyraziła wątpliwość czy, zysk taki mógłby zostać osiągnięty w normalnych warunkach rynkowych. Wyraziła także obawę, że zysk ten może stanowić efekt pomocy państwa na rzecz spółki Teracom – patrz decyzja o wszczęciu postępowania, pkt 32.

Tabela 2:

Płatności SVT na rzecz Teracom z tytułu opłat za transmisję w latach 2002 – 2013, wg informacji zawartych w decyzji o wszczęciu postępowania

Rok	Płatności SVT na rzecz Teracom (1)	Koszty Teracom z tytułu analogowej transmisji programów SVT (2)	Koszty Teracom z tytułu cyfrowej transmisji programów SVT (3)	Łączne koszty spółki Teracom z tytułu transmisji programów SVT (4 = 2 + 3)	Przewidywany roczny zysk Teracom (5 = 4 – 1)	Przewidywany skumulowany zysk/strata Teracom (6)
2002	485	480	160	640	- 155,00	- 155,00
2003	523	480	160	640	- 117,00	- 272,00
2004	556,46	480	160	640	- 83,54	- 355,54
2005	591,79	480	160	640	- 48,21	- 403,75
2006	256,19	240	160	400	- 143,81	- 547,56
2007	273,79	120	160	280	- 6,21	- 553,77
2008	291,58		160	160	131,58	- 422,19
2009	309,57		160	160	149,57	- 272,61
2010	327,77		160	160	167,77	- 104,85
2011	346,16		160	160	186,16	81,31
2012	364,75		160	160	204,75	286,06
2013	383,55		160	160	223,55	509,61

5.2. Państwowa gwarancja dla Teracom

- (49) Na podstawie informacji dostępnych w chwili podejmowania decyzji o wszczęciu postępowania Komisja miała podstawy, by podejrzewać, że spółka Teracom otrzymała gwarancję kredytową lub że przynajmniej miała ją do dyspozycji.
- (50) W 2001 r. prognozy na temat wypłacalności spółki Teracom nie były korzystne, głównie z powodu inwestycji Teracom w naziemną telewizję cyfrową; według prognoz sytuacja spółki pod względem wypłacalności miała dalej się pogarszać⁽⁵⁷⁾. Istniało zatem poważne ryzyko, że spółka Teracom nie tylko będzie miała trudności z realizacją swoich zobowiązań umownych w zakresie transmisji programów SVT i TV4 oraz że spółka nie będzie miała środków na budowę i obsługę całej naziemnej sieci cyfrowej. Ponadto istniało ryzyko, że spółka Teracom nie będzie mogła wywiązać się ze swoich zobowiązań wobec wierzycieli.
- (51) Rząd w swoim wniosku z listopada 2001 r. zalecił udzielenia spółce Teracom gwarancji kredytowej w kwocie do 2 mld SEK (ok. 210 mln EUR). Spółka Teracom miała ponieść opłatę na pokrycie ryzyka oraz kosztów administracyjnych związanych z udzieleniem gwarancji. Gwarancja była ograniczona czasowo⁽⁵⁸⁾. Wniosek rządu został przyjęty przez parlament w lutym 2002 roku⁽⁵⁹⁾. Według informacji, do których Komisja miała dostęp w chwili podejmowania decyzji o wszczęciu postępowania, po zatwierdzeniu wniosku przez parlament rząd podjął decyzję o udzieleniu gwarancji kredytowej na rzecz Teracom.
- (52) Komisja wyjaśniła zastosowanie art. 87 ust. 1 Traktatu WE do gwarancji kredytowych udzielanych przez państwo członkowskie w swoim obwieszczeniu w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwowej w formie gwarancji (dalej zwanym obwieszczeniem o gwarancjach państwowych)⁽⁶⁰⁾. Zgodnie z sekcją 4 obwieszczenia o gwarancjach państwowych, indywidualna gwarancja państwowa nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1⁽⁶¹⁾ jedynie przy spełnieniu określonych kryteriów.
- (53) Z uwagi na okoliczności gwarancji kredytowej i przyczyny jej udzielenia, zgodnie z uzasadnieniem zawartym w decyzji

⁽⁵⁷⁾ Patrz sprawozdanie Teracom za drugi kwartał 2002.

⁽⁵⁸⁾ Patrz wniosek rządu 2001/02:76.

⁽⁵⁹⁾ Patrz decyzja parlamentu 2001/02:KrU07; Rskr. 2001/02:149.

⁽⁶⁰⁾ Patrz Obwieszczenie Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwowej w formie gwarancji (Dz.U. C 71 z 11.3.2000, str. 14).

⁽⁶¹⁾ Kryteria są następujące: i) kredytobiorca nie może znajdować się w trudnościach finansowych, ii) kredytobiorca musi w zasadzie być w stanie uzyskać kredyt na rynku finansowym bez żadnej interwencji państwa; iii) gwarancja nie powinna być związana z określoną transakcją finansową, powinna mieć ustaloną kwotę maksymalną, nie powinna obejmować więcej niż 80 % kwoty zaciąganego kredytu lub innego zobowiązania finansowego (z wyjątkiem obligacji i instrumentów podobnych) i nie może być nieograniczona; ponadto iv) za udzielenie gwarancji zapłacona powinna być cena rynkowa (która odzwierciedla, między innymi, kwotę i czas trwania gwarancji, zabezpieczenie wniesione przez kredytobiorcę, sytuację finansową kredytobiorcy, sektor działalności i jego perspektywy, wskaźniki niewypłacalności oraz inne warunki ekonomiczne).

o wszczęciu postępowania (zła sytuacja finansowa spółki Teracom i pogarszająca się sytuacja pod względem jej wypłacalności) Komisja miała podstawy, aby sądzić, że kryteria określone w sekcji 4 obwieszczenia o gwarancjach państwowych mogły nie zostać spełnione i że gwarancja państwowa stanowiła pomoc państwa na rzecz spółki Teracom.

5.3. Wkład kapitałowy

- (54) Na podstawie informacji o sytuacji finansowej spółki Teracom dostępnych w chwili podejmowania decyzji o wszczęciu postępowania Komisja nie mogła wykluczyć, że warunkowe zasilenie spółki przez akcjonariuszy wkładem kapitałowym stanowiło w istocie pomoc państwa na rzecz spółki Teracom.
- (55) Spółka Teracom rozpoczęła reorganizację działalności wszystkich spółek wchodzących w skład grupy w 2002 r. w celu poprawy swojej sytuacji finansowej⁽⁶²⁾, a prognozy dotyczące wielkości sprzedaży ulegały poprawie, niemniej jednak nadal generowała straty, a jej sytuacja pod względem wypłacalności dalej się pogarszała⁽⁶³⁾. Według informacji, do których Komisja miała dostęp w chwili podejmowania decyzji o wszczęciu postępowania, wskaźnik wypłacalności Teracom był na poziomie 20 % pod koniec 2002 r., podczas kiedy wymagany przez kredytodawców wskaźnik wypłacalności wynosił 25 % (według informacji Komisji wskaźnik wypłacalności grupy wynosił 30 %)⁽⁶⁴⁾. Zarówno spółka Teracom, jak i jej kredytobiorcy, zażądali zasilenia spółki Teracom wkładem kapitałowym⁽⁶⁵⁾.
- (56) Według informacji Komisji rząd szwedzki uznał, że trudna sytuacja finansowa spółki Teracom miała charakter tymczasowy i była spowodowana wysokimi kosztami inwestycji i kosztami operacyjnymi oraz że spółka Teracom w dłuższej perspektywie będzie spółką rentowną o silnej pozycji na rynku i właściwym modelu działalności. W marcu 2003 r. rząd szwedzki wystąpił do parlamentu z wnioskiem o zatwierdzenie zasilenia spółki Teracom warunkowym wkładem kapitałowym w kwocie ok. 500 mln SEK (około 52,5 mln EUR)⁽⁶⁶⁾. Po zatwierdzeniu wniosku przez parlament w maju 2003 r. i podpisaniu umowy z Teracom w czerwcu 2003 r. państwo zasiłiło spółkę Teracom warunkowym wkładem kapitałowym.

⁽⁶²⁾ Patrz na przykład sprawozdanie spółki Teracom za drugi kwartał 2002 r.

⁽⁶³⁾ J.w.

⁽⁶⁴⁾ Definiowany jest jako stosunek łącznego kapitału własnego do aktywów.

⁽⁶⁵⁾ Patrz odpowiedź z dnia 29 października, str. 39.

⁽⁶⁶⁾ Patrz Prop. 2002/03:64. Warunkowa dopłata kapitałowa nie jest kredytem. Warunkowa dopłata kapitałowa oznacza, że jej zwrot odbywa się w drodze wypłat dywidendy, kiedy spółka dysponuje odpowiednią kwotą kapitału własnego w bilansie. W umowie zawartej między państwem (reprezentowanym przez rząd szwedzki) a Teracom postawiono warunek, że spłata rozpocznie się tak szybko, jak tylko Teracom będzie dysponować niezbędnymi środkami finansowymi. Ponadto umowa zawiera wyraźny zapis, że wkład kapitałowy wnoszony jest na warunkach rynkowych, a spodziewany zwrot z inwestycji ma być taki, jak w przypadku warunkowego wkładu kapitałowego wnoszonego do przedsiębiorstwa konkurencyjnego.

- (57) W marcu 2003 r., przed przyjęciem wniosku, rząd poinformował Komisję o swoim zamiarze wystąpienia do parlamentu z wnioskiem dotyczącym wkładu kapitałowego. Zdaniem rządu informacja ta nie stanowiła formalnego zgłoszenia pomocy Komisji ⁽⁶⁷⁾.
- (58) Z informacji, do których Komisja miała dostęp, wynika, że przed wniesieniem wkładu kapitałowego wskaźnik wypłacalności Teracom był niższy niż wymagane 25 %. W związku z tym Komisja uznała, że transakcja mogła nie zostać przeprowadzona na takich warunkach, jak te, które obowiązują na prywatnym rynku kredytowym (tzn. kredytodawca prywatny nie podjąłby takiej samej decyzji o zasileniu spółki Teracom wkładem kapitałowym). Zatem Komisja nie mogła wykluczyć, że wkład kapitałowy stanowił pomoc państwa.

5.4. Przyczyny wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego

- (59) Informacje, do których Komisja miała dostęp w chwili wszczęcia postępowania, wskazywały, że nie można było wykluczyć, że wszystkie trzy środki, wobec których podnoszony jest zarzut pomocy państwa, spełniają przesłanki art. 87 ust. 1 Traktatu WE, a tym samym stanowią pomoc państwa.
- (60) Ponadto w czasie podejmowania decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego Komisja nie dysponowała żadnymi informacjami wskazującymi na to, że pomoc była zgodna z Traktatem WE. Wydawało się, że żadne z odstępstw przewidzianych w art. 87 ust. 2, art. 87 ust. 3 lub art. 86 ust. 2 nie ma zastosowania. Dodatkowo trudność polegała na tym, że wydawało się, iż Szwecja nie uwzględniła zasady neutralności technologicznej w procesie digitalizacji.
- (61) W związku z powyższym Komisja wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające, aby umożliwić Szwecji i zainteresowanym stronom przedstawienie uwag na temat wstępnej oceny Komisji przedstawionej w decyzji o wszczęciu postępowania.

6. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

6.1. Spółka B2 Bredband AB (zwana dalej B2)

- (62) Spółka B2 zgadza się z wszystkimi twierdzeniami zawartymi w decyzji o wszczęciu postępowania. Zdaniem spółki B2 korzyści przyznane spółce Teracom mogą zakłócić konkurencję nie tylko na rynku cyfrowej transmisji drogą satelitarną, ale również cyfrowej transmisji drogą kablową. Na rynku usług szerokopasmowych telewizja multicas stanie się w ciągu najbliższych lat jednym z głównych produktów ⁽⁶⁸⁾.

6.2. ECCA

- (63) Zrzeszenie ECCA nie przedstawiło żadnych szczególnych uwag odnośnie do informacji zawartych w decyzji o wszczęciu postępowania, ale wyraża zadowolenie z faktu, że Komisja rozpoczęła postępowanie w sprawie usług cyfrowej transmisji naziemnej w Szwecji. Jest to szczególnie istotne ze względu na to, że wiele państw członkowskich

podejmuje działania na rzecz finansowania nowej infrastruktury, w szczególności cyfrowej sieci naziemnej i usług z nią związanych. Według ECCA ma to już teraz wpływ na zachowania klientów w odniesieniu do usług telewizji kablowej.

- (64) Ponadto ECCA twierdzi, że procedury oraz warunki wyznaczone przez władze krajowe i regionalne tym platformom są dyskryminujące i stawiają operatorów innych platform w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej. Według ECCA inwestorzy kapitałowi niechętnie inwestują w infrastrukturę, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że władze publiczne będą wspierać utworzenie infrastruktury konkurencyjnej, przy wykorzystaniu której tego samego rodzaju usługi będą mogły być oferowane po subsydiowanych cenach. Miałoby to bardzo negatywnie wpłynąć na dostępność finansowania niezbędnego do skonsolidowania tego sektora transmisji kablowej, unowocześnienia sieci i wprowadzenie na rynek nowych usług ⁽⁶⁹⁾.

6.3. ESOA

- (65) Zdaniem zrzeszenia ESOA władze szwedzkie udzieliły spółce Teracom pomocy państwa, która jest niezgodna z prawem. Pomoc ta faworyzuje rozwiązania oparte na technologii naziemnej kosztem innych technologii, takich jak technologia kablowa i satelitarna. Zakłóca to konkurencję, ponieważ pomoc państwa umożliwia spółce Teracom zmniejszenie kosztów i oferowanie usług poniżej cen rynkowych.
- (66) Według ESOA, obsługa satelity dla celów cyfrowej transmisji sygnałów telewizyjnych wymaga dużych inwestycji. Na rynku, na którym nie występują zakłócenia, przesył satelitarny stanowi silną konkurencję dla cyfrowej transmisji naziemnej (w tym także kablowej). Z uwagi na to, że przechodzenie z transmisji analogowej na cyfrową dokonuje się obecnie w całej Unii Europejskiej, ESOA wyraża obawy, że działania podobne do działań podjętych w Szwecji mogą mieć miejsce także w innych krajach. ⁽⁷⁰⁾.

6.4. NSAB

- (67) NSAB podtrzymuje swoje argumenty ze złożonej skargi oraz z dokumentów uzupełniających i zgadza się z zarzutami przedstawionymi w decyzji o wszczęciu postępowania. NSAB wyraża jednak wątpliwość, czy dane liczbowe przedłożone przez władze szwedzkie w odpowiedzi na decyzję o wszczęciu postępowania odzwierciedlają wszystkie płatności SVT na rzecz Teracom oraz czy przedstawiają one w sposób prawidłowy i rzetelny kwoty, które zostały rzeczywiście zapłacone. W związku z powyższym NSAB wnosi, aby Komisja zażądała dalszych informacji i wyjaśnień od rządu szwedzkiego.
- (68) Jeśli chodzi o argumenty rządu szwedzkiego wykazujące przewagę cyfrowej transmisji naziemnej nad cyfrową transmisją satelitarną, NSAB pragnie zauważyć, że w niektórych krajach sąsiednich niewielka liczba gospodarstw domowych nie może odbierać telewizji satelitarnej. Ponadto NSAB pragnie podkreślić, że w krajach takich jak np. Finlandia 10 % gospodarstw domowych ma problemy z odbiorem na obszarach, gdzie cyfrowa sieć naziemna

⁽⁶⁷⁾ Patrz odpowiedź z dnia 29 października, str. 50.

⁽⁶⁸⁾ Patrz przypis 4 powyżej.

⁽⁶⁹⁾ Patrz przypis 5 powyżej.

⁽⁷⁰⁾ Patrz przypis 6 powyżej.

ma wystarczający zasięg. Ponadto NSAB stwierdza dalej, że według BBC w Wielkiej Brytanii 25 % gospodarstw domowych nie może odbierać cyfrowej telewizji naziemnej z powodu słabych instalacji antenowych.

- (69) Na zakończenie, NSAB wyraża wątpliwość, czy sprawozdanie przedłożone przez Öhrlings PriceWaterhouseCoopers (PWC) na temat wkładu kapitałowego na rzecz koncernu Teracom jest bezstronne. NSAB stwierdza również, że prognoza na temat rozwoju działalności uwzględniona w sprawozdaniu na temat Teracom jest oparta na pewnych zbyt optymistycznych założeniach, np. w odniesieniu do spodziewanej liczby abonentów.⁽⁷¹⁾

6.5. Telenor Broadcast

- (70) Telenor Broadcast nie zajmuje żadnego stanowiska w kwestii tego, czy środki, wobec których wysuwane są zarzuty w przedmiotowej sprawie, stanowią pomoc państwa. Przedsiębiorstwo podkreśla natomiast, że pomoc przyznana platformie cyfrowej transmisji naziemnej stawia operatorów innych platform w mniej korzystnej sytuacji konkurencyjnej, zarówno na rynkach dystrybucji, gdzie usługi telewizyjne świadczone są na rzecz konsumentów, jak i na rynkach usług transmisji, gdzie nadawcom udostępniane są możliwości przesyłowe infrastruktury.
- (71) Spółka Teracom (wraz ze spółką Boxer) świadczy zarówno usługi transmisji na rzecz nadawców, jak i usługi telewizyjne na rzecz konsumentów i będzie mogła wykorzystywać pomoc państwa na subwencjonowanie działalności w obu dziedzinach. W dziedzinie dystrybucji usług telewizyjnych możliwe to będzie zarówno przez oferowanie tych usług po niższych cenach, jak i przez oferowanie przystawek w ilościach większych niż byłoby to ekonomicznie opłacalne bez pomocy państwa. Według Telenor Broadcast, ma to istotne znaczenie na obecnym etapie rozwoju jednolitego rynku dla wszystkich platform.

- (72) Telenor Broadcast podnosi również kwestię tego, czy zobowiązanie SVT do obejmowania zasięgiem swojej sieci naziemnej co najmniej 99,8 % szwedzkiego społeczeństwa samo w sobie nie stanowi pomocy państwa i kwestionuje, jakoby transmisja naziemna była najbardziej efektywnym kosztowo sposobem dystrybucji telewizji⁽⁷²⁾.

6.6. TeliaSonera

- (73) TeliaSonera nie zajmuje żadnego stanowiska odnośnie do tego, czy środki, wobec których wysuwane są zarzuty w przedmiotowej sprawie, są zgodne z Traktatem WE. TeliaSonera podkreśla jednak znaczenie neutralności konkurencyjnej różnych rodzajów infrastruktury technicznej na rynku dystrybucji telewizji⁽⁷³⁾.

⁽⁷¹⁾ Patrz przypis 7 powyżej.

⁽⁷²⁾ Patrz przypis 8 powyżej.

⁽⁷³⁾ Patrz przypis 9 powyżej.

6.7. UGC

- (74) UGC nie zajmuje żadnego stanowiska odnośnie do tego, czy środki, wobec których podnoszone są zarzuty w przedmiotowej sprawie, są zgodne z Traktatem WE. Jednocześnie UGC wyraża swoje silne poparcie dla postępowania wszczętego przez Komisję. UGC twierdzi ponadto że dofinansowywana przez państwo konkurencja może jedynie wprowadzić zakłócenia na rynku. Według UGC argument interesu publicznego nie może stanowić uzasadnienia dla interwencji państwa w budowę cyfrowej sieci naziemnej. Gdyby zapewnienie dostępu do telewizji cyfrowej leżało rzeczywiście w interesie publicznym, istnieje wiele alternatywnych rozwiązań infrastrukturalnych, które mogą zostać w tym celu wykorzystane⁽⁷⁴⁾.

6.8. Viasat

- (75) Viasat wyraża zadowolenie z powodu wszczęcia postępowania przez Komisję i uważa, że z decyzji o wszczęciu postępowania jasno wynika, że spółka Teracom (w tym Boxer) otrzymała znaczące środki z zasobów państwowych, co stanowi niezgodną z prawem pomoc państwa. Viasat w pełni zgadza się z wnioskami zawartymi w decyzji o wszczęciu postępowania. Według Viasat transmisja satelitarna jest znacznie bardziej efektywną kosztowo platformą dystrybucji, a decyzja rządu o wsparciu sieci naziemnej doprowadzi do zmniejszenia możliwości wyboru dla konsumenta i niższej jakości oferowanych produktów.
- (76) Viasat dodaje ponadto że spółka Boxer czerpała również korzyści z dodatkowej pomocy państwa nie tylko poprzez spółkę Teracom, ale również bezpośrednio z SVT. W odróżnieniu od dystrybutorów satelitarnych (w tym Viasat) spółka Boxer nie musi uiszczać żadnej opłaty za prawa do dystrybucji programów SVT⁽⁷⁵⁾.

7. UWAGI SZWECJI

- (77) W odpowiedzi z dnia 29 października rząd szwedzki wyraża opinię, że spółce Teracom nie została udzielona żadna pomoc państwa, która stałaby w sprzeczności ze zobowiązaniami Szwecji wynikającymi z Traktatu WE. W szczególności rząd szwedzki twierdzi, że decyzja o wszczęciu postępowania oparta jest na niepełnych i często nieścisłych informacjach.

7.1. Zarzut dotyczący zawyżonych opłat za transmisję uiszczanych przez SVT na rzecz Teracom

- (78) Według rządu szwedzkiego, SVT nie uiszczała i nie będzie uiszczać na rzecz Teracom zawyżonych opłat za usługi transmisji z wykorzystaniem analogowej i cyfrowej sieci naziemnej. Ponadto rząd szwedzki twierdzi, że ocena Komisji przedstawiona w decyzji o wszczęciu postępowania jest oparta na nieścisłych danych.

⁽⁷⁴⁾ Patrz przypis 10 powyżej.

⁽⁷⁵⁾ Patrz przypis 11 powyżej.

- (79) Przede wszystkim w swojej decyzji o wszczęciu postępowania Komisja opierała się na kosztach spółki Teracom związanych z naziemną siecią cyfrową (kolumna 3 w tabeli 2) bez VAT, mimo że wszystkie pozostałe dane liczbowe w tej samej tabeli zawierają VAT. Według rządu szwedzkiego wszystkie dane liczbowe należałoby podawać bez VAT, aby zapewnić ich porównywalność⁽⁷⁶⁾. W tabeli 3 poniżej przedstawiono odpowiednią tabelę z decyzji o wszczęciu postępowania, uwzględniającą obecnie dane liczbowe bez VAT. Zgodnie ze skorygowanymi danymi skumulowany zysk spółki Teracom do 2013 r. będzie znacznie niższy (23,7 mln SEK) niż kwota, która została wskazana w decyzji o wszczęciu postępowania (509,61 mln SEK).

Tabela 3:

**Płatności SVT z tytułu opłat za transmisję w latach 2002-2013
(bez VAT)**

Rok	Płatności SVT na rzecz Teracom (bez VAT)(1)	Koszty Teracom z tytułu analogowej transmisji programów SVT (bez VAT) (2)	Koszty Teracom z tytułu cyfrowej transmisji programów SVT (3)	Łączne koszty Teracom z tytułu transmisji programów SVT (bez VAT) (4 = 2 + 3)	Przewidywany roczny zysk/strata Teracom (5 = 4 - 1)	Przewidywany skumulowany roczny zysk/strata Teracom (6)
2002	388,0	384	160	544	- 156,0	- 156,0
2003	418,4	384	160	544	- 125,6	- 281,6
2004	445,2	384	160	544	- 98,8	- 380,4
2005	473,4	384	160	544	- 70,6	- 451,0
2006	205,0	192	160	352	- 147,1	- 598,1
2007	219,0	96	160	256	- 37,0	- 635,0
2008	233,3		160	160	73,3	- 561,8
2009	247,7		160	160	87,7	- 474,1
2010	262,2		160	160	102,2	- 371,9
2011	276,9		160	160	116,9	- 255,0
2012	291,8		160	160	131,8	- 123,2
2013	306,8		160	160	146,8	23,7

Źródło: Odpowiedź z dnia 29 października, str. 25. Należy zauważyć, że tabela w dalszym ciągu zawiera kilka błędów, które są wyjaśnione i skorygowane w tabeli 4 poniżej.

- (80) Po drugie rząd szwedzki utrzymuje, że decyzja Komisji o wszczęciu postępowania jest oparta na szacunkach kosztów spółki Teracom z tytułu transmisji programów SVT pochodzących aż z 2001 r. (patrz kolumny 3 i 4 odpowiednio w tabeli 4 i 3). Według rządu szwedzkiego faktyczne koszty spółki Teracom znacząco odbiegają od tych szacunków (patrz tabela 4). Na poparcie swoich twierdzeń rząd szwedzki przedłożył prawidłowe dane liczbowe. Różnica jest najbardziej widoczna w odniesieniu do kosztów spółki Teracom związanych z cyfrową siecią naziemną, gdzie koszty te pierwotnie szacowano na 160 mln SEK rocznie. Szacunek ten oparty był na zasięgu sieci cyfrowej wynoszącym 98 % oraz na założeniu pełnej operacyjności sieci od 2002 r., w tym np. możliwości rozdziału regionalnego sygnałów transmisyjnych i zastosowaniu środków zwiększających bezpieczeństwo⁽⁷⁷⁾. Jednakże taki rozwój cyfrowej sieci naziemnej nastąpił dopiero w 2005 r. i dopiero wówczas koszty Teracom z tytułu transmisji programów SVT za pośrednictwem platformy cyfrowej zaczęły odpowiadać pierwotnym wyliczeniom (patrz tabela 4 poniżej). Przedłożone dane liczbowe obrazujące rzeczywiste koszty Teracom odnoszą się także do obawy wyrażonej przez Komisję w decyzji o wszczęciu postępowania, a mianowicie, że koszty transmisji programów SVT na początkowym etapie rozwoju sieci były niższe niż 160 mln SEK⁽⁷⁸⁾.

⁽⁷⁶⁾ Rząd w szczególności wskazał, że opłaty za transmisję pobierane przez Teracom od SVT zawierają VAT i że jest to uwzględniane w kwotach, które SVT otrzymuje z rachunku dystrybucyjnego. Teracom nie czerpie żadnych korzyści z tej części płatności, która jest przeznaczona na podatek VAT, ponieważ spółka Teracom musi ją przekazać urzędowi skarbowemu; patrz odpowiedź z dnia 20 marca, pytanie 2.

⁽⁷⁷⁾ Patrz odpowiedź z dnia 29 października, str. 34.

⁽⁷⁸⁾ Patrz decyzja o wszczęciu postępowania, pkt 36.

- (81) Po trzecie rząd szwedzki wskazał, że płatności SVT na rzecz Teracom z tytułu opłat za transmisję przedstawione w decyzji o wszczęciu postępowania (kolumna 1 w tabeli 2 i 3 powyżej) nie odpowiadają płatnościom dokonanyom rzeczywiście przez SVT, lecz odnoszą się do środków, jakie miały zostać przekazane SVT z rachunku dystrybucyjnego. Środki te były do dyspozycji SVT z przeznaczeniem na zapłatę za transmisję naziemną, lecz SVT nie była zobowiązana do wykorzystania ich wyłącznie na ten cel ⁽⁷⁹⁾. Rząd szwedzki zwrócił również uwagę Komisji na fakt, że wbrew pierwotnym założeniom SVT ma w 2006 r. otrzymać z rachunku dystrybucyjnego 384 mln SEK (bez VAT), a nie 205 mln koron (bez VAT), jak to zostało wyliczone w decyzji o wszczęciu postępowania ⁽⁸⁰⁾.
- (82) Tabela 4 przedstawia rzeczywiste płatności SVT na rzecz Teracom (kolumny 1a do 1c) i rzeczywiste koszty Teracom z tytułu transmisji programów SVT (kolumny 2 do 4) w latach 1999 – 2006 ⁽⁸¹⁾. Oprócz okresu, którego dotyczy decyzja o wszczęciu postępowania, tabela obejmuje lata 1999, 2000 oraz 2001. Według rządu szwedzkiego na podstawie tych danych Komisji może sprawdzić, że przez cały okres od uruchomienia cyfrowej sieci naziemnej w kwietniu 1999 r. SVT nie dokonywała zawyżonych płatności na rzecz Teracom. Informacja o latach 1999-2001 stanowi także odpowiedź na obawy wyrażone przez Komisję w decyzji o wszczęciu postępowania ⁽⁸²⁾, a mianowicie, że SVT otrzymała dodatkowe środki na początkowym etapie rozwoju cyfrowej sieci naziemnej (w latach 1997 – 2001), czyli przed utworzeniem rachunku dystrybucyjnego. Rząd szwedzki wyjaśnił, że SVT otrzymała w tym okresie łącznie 300,3 mln SEK na modernizację techniczną, z czego [...] mln SEK wydano na usługi cyfrowej transmisji naziemnej ([...] mln SEK w 2000 r. i [...] mln w 2001 r.). Dane te uwzględniono w tabeli nr 4 (kolumna 1b) oraz w wyliczeniu zysków/strat spółki Teracom na transakcjach z SVT.
- (83) Tabela 4 przedstawia zyski i straty spółki Teracom na transakcjach z SVT za każdy rok w latach 1999 – 2006 (kolumna 5) w oparciu o faktyczne koszty i opłaty Teracom. Wydaje się, że łączne płatności SVT na rzecz Teracom za transmisję analogową i cyfrową (kolumna 1c) w każdym roku z wyjątkiem roku 2005 były niższe niż łączne koszty Teracom z tytułu transmisji programów SVT (kolumna 4). W całym tym okresie spółka Teracom w istocie poniosła straty na usługach transmisji programów SVT w wysokości 149,5 mln SEK.

Tabela 4:

Faktyczne opłaty za transmisję uiszczane przez SVT i faktyczne koszty transmisji ponoszone przez Teracom w okresie 1999 – 2006 (bez VAT)

Rok	Opłaty SVT za transmisję analogową (1a)	Opłaty SVT za transmisję cyfrową (1b)	Łączne opłaty SVT (1c)	Koszty Teracom z tytułu analogowej transmisji programów SVT (bez VAT) (2)	Koszty Teracom z tytułu cyfrowej transmisji programów SVT (3)	Łączne koszty Teracom z tytułu transmisji programów SVT (bez VAT) (4 = 2 + 3)	Roczny zysk/strata Teracom (5 = 4-1c)	Skumulowany roczny zysk/strata Teracom (6)
1999	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	- 10,3	- 10,3
2000	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	- 31,8	- 42,1
2001	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	- 24,1	- 66,2
2002	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	- 18,9	- 85,1
2003	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	- 3,6	- 88,7
2004	[...]*	[...]*	[...]	[...]	[...]	[...]	- 58,2	- 146,9
2005	[...]*	[...]*	[...]	[...]	[...]	[...]	17,5	- 129,4
2006	[...]*	[...]*	[...]	[...]	[...]	[...]	- 20,1	- 149,5

Źródło: Załącznik 6 w odpowiedzi z dnia 20 marca, liczby oznaczone * wyjaśnione są w przypisie 81

⁽⁷⁹⁾ Patrz odpowiedź z 29 października, sekcja 3.6.2, str. 32.

⁽⁸⁰⁾ Patrz tabela 3 i odpowiedź z dnia 20 marca, załącznik 7.

⁽⁸¹⁾ [...]

⁽⁸²⁾ Patrz decyzja o wszczęciu postępowania, pkt 36.

- (84) Rząd szwedzki wyjaśnił Komisji, dlaczego spółka Teracom poniosła straty na transmisji programów SVT w okresie 1999-2006. Po pierwsze ceny Teracom za usługi w cyfrowej sieci naziemnej oparte były na rzeczywistej liczbie widzów (tzw. poziomie oglądalności), która na początkowym etapie rozwoju sieci była niższa od oczekiwanej. Po drugie spółka Teracom, chcąc zachęcić nadawców do przejścia transmisję cyfrową drogą naziemną, nie mogła na początku pobierać opłat za transmisję, które by zapewniały pełne pokrycie kosztów. Po trzecie koszty Teracom przedstawione w tabeli 4 obejmują koszty kalkulacyjne, jak np. poziom zwrotu z kapitału wymagany przez właściciela. Takie koszty zgodnie z zasadami rachunkowości nie są uważane za straty⁽⁸³⁾.
- (85) Rząd szwedzki przekazał również informację na temat faktycznych cen i kosztów Teracom związanych z transmisją innych programów niż SVT z wykorzystaniem analogowej i cyfrowej sieci naziemnej⁽⁸⁴⁾, w szczególności koszty i ceny odnoszące się do największego szwedzkiego nadawcy komercyjnego – TV4, który jest również jedynym nadawcą korzystającym z analogowej sieci naziemnej. O ile prezentowane dane liczbowe wskazują na to, że SVT płaciła wyższe opłaty za transmisję niż TV4, różnice cenowe można zdaniem rządu wyjaśnić szczególnymi wymogami związanymi z transmisją programów SVT, np. większym zasięgiem SVT i większym wykorzystaniem zdolności przesyłowych, rozdziałem regionalnym sygnałów transmisyjnych i zastosowaniem środków zwiększających bezpieczeństwo⁽⁸⁵⁾.

7.2. Zarzut udzielenia gwarancji kredytowej spółce Teracom

- (86) Według rządu szwedzkiego, nigdy nie udzielono żadnej gwarancji kredytowej. Rząd szwedzki przyznaje jednak, że parlament szwedzki w lutym 2002 r. podjął decyzję upoważniającą rząd do udzielenia gwarancji kredytowej⁽⁸⁶⁾.
- (87) Jak wskazuje rząd szwedzki, należy zauważyć, że zgodnie ze szwedzką konstytucją jedynie rząd (a nie parlament) ma prawo do zaciągania zobowiązań finansowych wobec osób trzecich (np. Teracom) w zakresie środków należących do budżetu państwa. Rząd nie może jednak podjąć takich zobowiązań bez wcześniejszej zgody parlamentu. Ponadto rząd w tym przypadku wystąpił z wnioskiem o powierzenie zadania udzielenia gwarancji Krajowemu Urzędowi Skarbu Państwa⁽⁸⁷⁾.
- (88) Rząd szwedzki twierdzi, że w czerwcu 2002 r., po uzyskaniu zgody parlamentu, zwrócił się w drodze decyzji do Krajowego Urzędu Skarbu Państwa o udzielenie gwarancji kredytowej na rzecz Teracom i podjął decyzję o nałożeniu na spółkę Teracom opłaty na pokrycie ryzyka oraz kosztów administracyjnych. Rząd podkreśla jednak, że w decyzji tej wyraźnie zaznaczono, że Krajowy Urząd Skarbu Państwa musi stwierdzić na podstawie wspólnotowych zasad dotyczących pomocy państwa, czy gwarancja kredytowa jest zgodna z tymi

zasadami, w przeciwnym razie Krajowy Urząd Skarbu Państwa miał zebrać informacje niezbędne do dokonania zgłoszenia na podstawie art. 88 ust. 3 Traktatu⁽⁸⁸⁾. Ponadto Krajowy Urząd Skarbu Państwa zobowiązany został do dokonania oceny ryzyka ewentualnej gwarancji państwowej. Co istotne, gwarancja kredytowa nie mogła być udzielona przed podjęciem przez Krajowy Urząd Skarbu Państwa decyzji o kwocie gwarancji kredytowej, okresie jej obowiązywania oraz wysokości opłaty, ani też przed ustaleniem, że gwarancja kredytowa nie jest sprzeczna ze wspólnotowymi zasadami dotyczącymi pomocy państwa⁽⁸⁹⁾.

- (89) Krajowy Urząd Skarbu Państwa, który częściowo oparł się na wstępnej ocenie wiarygodności kredytowej przeprowadzonej przez Standard & Poor's między lipcem a wrześniem 2002 r.⁽⁹⁰⁾, stwierdził, że ryzyko finansowe związane z udzieleniem gwarancji kredytowej jest zbyt duże. Gdyby gwarancja kredytowa miała być udzielona, wymagałoby to zastosowania bardzo wysokiej opłaty na pokrycie ryzyka. Ponadto Krajowy Urząd Skarbu Państwa stwierdził, że nie jest wykluczone, że gwarancja państwowa będzie stanowić pomoc państwa⁽⁹¹⁾. Według rządu, po ogłoszeniu przez Krajowy Urząd Skarbu Państwa swojego stanowiska w dniu 1 października 2002 r. żadne działania nie zostały podjęte ani przez rząd ani przez Krajowy Urząd Skarbu Państwa ani też spółkę Teracom.

7.3. Wkład kapitałowy

- (90) Według rządu szwedzkiego, dofinansowanie spółki przez akcjonariuszy w formie wkładu kapitałowego nie stanowiło pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.
- (91) Rząd szwedzki twierdzi przede wszystkim, że decyzja o wszczęciu postępowania opiera się częściowo na nieścisłych informacjach, które sprawiają, że sytuacja ekonomiczna i finansowa spółki Teracom wydaje się gorsza niż w rzeczywistości. Wskaźnik wypłacalności Teracom nie był tak niski, jak podano w decyzji o wszczęciu postępowania, a spółka Teracom ponosiła straty wyłącznie w 2001 i 2002 r., a nie w 2003 r.⁽⁹²⁾
- (92) Według rządu szwedzkiego, Komisja w decyzji o wszczęciu postępowania dokonała niewłaściwej oceny sytuacji ekonomicznej i finansowej spółki Teracom w czasie, gdy spółka była zasilana wkładem kapitałowym. Rząd szwedzki podkreśla, że sytuacja finansowa i ekonomiczna Teracom pod koniec czerwca 2006 r., kiedy rząd zasilil spółkę wkładem kapitałowym, zmieniła się znacząco w porównaniu z okresem, który był podstawą negatywnej opinii Krajowego Urzędu Skarbu Państwa w sprawie wniosku o udzielenie spółce Teracom gwarancji państwowej⁽⁹³⁾.

⁽⁸⁸⁾ Patrz decyzja rządu Ku2002/483/Me z dnia 27 czerwca 2002 r.

⁽⁸⁹⁾ Patrz decyzja rządu Ku2002/483/Me z dnia 27 czerwca 2002 r. odczytywane łącznie z paragrafami 8, 9, 11 i 12 § Rozporządzenia o gwarancjach (1997:1006).

⁽⁹⁰⁾ Standard & Poor's jest spółką prowadzącą działalność na rynku międzynarodowym, świadcząca niezależne usługi w zakresie oceny wiarygodności kredytowej, wskaźników, oceny ryzyka, analiz inwestycji, danych i wycen. Wstępna ocena wiarygodności kredytowej opierała się głównie na wskaźnikach finansowych przedsiębiorstwa, a nie dogłębnej analizie rynkowej

⁽⁹¹⁾ Patrz sprawozdanie Krajowego Urzędu Skarbu Państwa, DNR 2002/000170 z dnia 1 października 2002 r.

⁽⁹²⁾ W istocie spółka Teracom, od czasu założenia w 1992 r., ponosiła straty jedynie przez dwa lata – w 2001 i 2002 r. Patrz sprawozdania finansowe Teracom, ale również odpowiedź z dnia 29 października, str. 40.

⁽⁹³⁾ Patrz odpowiedź z dnia 29 października, str. 38-40.

⁽⁸³⁾ Patrz odpowiedź z dnia 25 kwietnia, pytanie 4.

⁽⁸⁴⁾ Patrz odpowiedź z dnia 20 marca, załącznik 6.

⁽⁸⁵⁾ Patrz odpowiedź z dnia 20 marca, pytania 7 i 8. Rząd określił w sposób liczbowy wpływ każdego z wymogów specjalnych na ceny Teracom.

⁽⁸⁶⁾ Patrz decyzja parlamentu numer 2001/02:KrU07; Rskr. 2001/02:149.

⁽⁸⁷⁾ Patrz Informacja rządowa (1974:152) rozdz. 9 § 10, Rozporządzenie o gwarancjach (1997:1006) oraz Ustawa o budżecie państwa (1996:1059). Patrz również decyzja rządu Ku2002/483/Me z dnia 27 czerwca 2002.

- (93) Jak zauważa rząd szwedzki, w 2002 r. spółka Teracom podjęła szereg działań w celu rozwiązania swoich problemów finansowych i ekonomicznych. Sprzedała trzy spośród swoich podmiotów zależnych, zmniejszyła koszty poprzez zwolnienie dużej części (20 %) swoich pracowników, dokonała połączenia podmiotów zależnych, zlikwidowała część działalności i ograniczyła ją do kilku lokalizacji, a także zmniejszyła inwestycje w porównaniu z latami 2000-2001. Ponadto nastąpił korzystny rozwój rynku cyfrowej telewizji naziemnej, wzrósł popyt na abonament na telewizję cyfrową, szczególnie jesienią 2002 r. Dla spółki Teracom oznaczało to znaczący wzrost rocznej sprzedaży abonamentu z około 100 000 pod koniec 2001 r. do 140 000 pod koniec 2002 r. Działania na rzecz zmniejszenia kosztów i wzrost sprzedaży w drugiej połowie 2002 r. znacząco poprawiły sytuację finansową i ekonomiczną spółki. W istocie spółka generowała zyski już w pierwszym kwartale 2003 r., zanim jeszcze rząd wystąpił ze swoim pierwszym wnioskiem do parlamentu. ⁽⁹⁴⁾
- (94) Rząd szwedzki wyjaśnia, że kiedy Krajowy Urząd Skarbu Państwa wydał swoją negatywną opinię, rząd podjął decyzję o przeprowadzeniu bardziej gruntowej analizy sytuacji ekonomicznej i finansowej spółki Teracom ⁽⁹⁵⁾, zamiast analizy wycinkowej przeprowadzonej przez Krajowy Urząd Skarbu Państwa.
- (95) Postępując tak, jak postąpiłby akcjonariusz prywatny, rząd szwedzki dokonał oceny sytuacji ekonomicznej i finansowej Teracom w perspektywie krótko- i długoterminowej na podstawie biznes planów spółki na lata 2003-2005, prognoz finansowych na lata 2003 – 2010 oraz porównań z innymi przedsiębiorstwami i innymi akcjonariuszami w takiej samej branży i w branżach podobnych. Rząd szwedzki stwierdził, że warunkowe dofinansowanie spółki przez akcjonariuszy w formie wkładu kapitałowego w wysokości 500 mln SEK poprawiłoby sytuację spółki pod względem wypłacalności i umożliwiłoby jej wygenerowanie takiego zysku, jaki pozwoliłoby na zwrot wkładu kapitałowego w rozsądnym terminie. Rząd szwedzki utrzymuje, że wkład kapitałowy nie stanowił pomocy państwa. Według rządu szwedzkiego, inwestor prywatny w takiej samej sytuacji byłby gotów zasilić spółkę wkładem kapitałowym, ponieważ długoterminowe prognozy finansowe były dla spółki Teracom bardzo korzystne ⁽⁹⁶⁾.
- (96) Rząd dodaje, że Komisja, w tym kontekście i wbrew temu, co powinna była zrobić, nie uwzględniła wszystkich istotnych okoliczności, badając, czy w oparciu o dostępne informacje można było oczekiwać, że wkład kapitałowy przyniesie odpowiedni zwrot z inwestycji. Komisja ograniczyła swoją analizę do wcześniejszych strat spółki Teracom i wskaźnika wypłacalności firmy. Rząd szwedzki uważa, że Komisja postąpiła niewłaściwie porównując państwo do kredytodawcy zewnętrznego. Zamiast tego, powinna porównywać państwo do akcjonariusza prywatnego, po którym można się spodziewać, że przyjmie perspektywę długoterminową dla swoich inwestycji. Państwo jest w 100 % właścicielem spółki Teracom, co implikuje zainteresowanie długoterminowe, w przeciwieństwie do udziału mniejszościowego ⁽⁹⁷⁾.
- (97) Dla lepszego uzasadnienia swoich argumentów rząd szwedzki przedłożył sprawozdanie PWC – niezależnej firmy doradczej i audytowej, do której rząd zwrócił się o zbadanie swojej decyzji dotyczącej wkładu kapitałowego. W sprawozdaniu tym poddano ocenie sytuację finansową i ekonomiczną spółki Teracom w momencie zasilenia jej wkładem kapitałowym, na podstawie informacji dostępnych w momencie podejmowania decyzji przez rząd szwedzki. We wnioskach ze sprawozdania wskazano, że rząd miał wystarczające informacje, aby podjąć decyzję o zasileniu spółki Teracom wkładem kapitałowym, i że długoterminowa rentowność Teracom była na takim poziomie, jaki spełniałby oczekiwania inwestora prywatnego ⁽⁹⁸⁾.
- (98) Na zakończenie rząd szwedzki twierdzi, że Komisja nie uwzględniła w wystarczającym stopniu szerszego kontekstu wniesienia przez rząd wkładu kapitałowego. Komisja powinna np. wziąć pod uwagę, że wkład kapitałowy był niezbędny do zabezpieczenia już dokonanych inwestycji, które miały przynieść zyski w dalszej perspektywie ⁽⁹⁹⁾.

8. Ocena środków, wobec których wysuwany jest zarzut pomocy państwa

- (99) Określony środek może zostać uznany za pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1, jeżeli spełnione są następujące warunki: 1) następuje przekazanie środków z zasobów państwowych; 2) zastosowanie środka wiąże się z ekonomiczną korzyścią dla odbiorcy; 3) zastosowanie środka zakłóca konkurencję lub może grozić jej zakłóceniem; oraz 4) zastosowanie środka ma wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

8.1. Płatności SVT na rzecz Teracom z tytułu opłat za transmisję

8.1.1. Korzyść ekonomiczna

- (100) Aby stwierdzić, czy opłaty za transmisję uiszczane przez SVT na rzecz Teracom za usługi transmisji naziemnej stanowiły korzyść ekonomiczną dla spółki Teracom, należy zbadać, czy SVT płaciła lub w przyszłości będzie płacić kwoty przekraczające kwoty, jakie spółka Teracom mogłaby pobierać od swoich klientów na normalnych warunkach rynkowych.
- (101) Po pierwsze, Komisja zbadała, czy płatności na rzecz spółki Teracom dokonywane przez SVT w okresie od wprowadzenia cyfrowej telewizji naziemnej w Szwecji w 1999 r. do 2006 r. przekraczały koszty ponoszone przez Teracom z tytułu transmisji programów SVT. Wyliczenia, na podstawie których Komisja podjęła decyzję o wszczęciu postępowania, opierały się w znacznej mierze jedynie na szacunkach płatności SVT i kosztów Teracom, natomiast w niniejszej decyzji Komisja opiera się na wyliczeniach z wykorzystaniem danych faktycznych (patrz tabela 4 powyżej). Analizowane dane liczbowe wskazują, że

⁽⁹⁴⁾ Patrz odpowiedź z dnia 29 października, str. 38 i 39 i sprawozdania finansowe spółki Teracom za 2002 i 2003 r..

⁽⁹⁵⁾ Patrz odpowiedź z dnia 29 października, str. 39.

⁽⁹⁶⁾ Patrz odpowiedź z dnia 29 października, str. 39 i 40 oraz 51 – 56.

⁽⁹⁷⁾ Patrz odpowiedź z dnia 29 października, str. 51 i 53.

⁽⁹⁸⁾ Patrz odpowiedź z dnia 29 października, załącznik 33.

⁽⁹⁹⁾ Patrz odpowiedź z dnia 29 października, str. 55 i 56.

płatności dokonywane przez SVT w okresie od 1999 do 2006 r. na rzecz spółki Teracom nie były zawyżone. Z perspektywy całego okresu można stwierdzić, płatności SVT były niższe niż koszty ponoszone przez Teracom z tytułu transmisji programów SVT, co spowodowało straty na działalności w zakresie transmisji w wysokości około 149,5 mln SEK. Fakt, że kwota ta (149,5 mln SEK) obejmuje opłaty za transmisję analogową i cyfrową, wskazuje również, że nie doszło do subsydiowania innych obszarów działalności w tym znaczeniu, że spółka Teracom pobierałaby zawyżone opłaty za transmisję analogową po to, by wykorzystać te środki na swoją działalność w zakresie transmisji cyfrowej.

(102) Po drugie, Komisja zbadała, czy spółka Teracom nie nałożyła na SVT wyższych opłat za transmisję niż na innych nadawców komercyjnych, uzyskując tym samym korzyść ekonomiczną. W tym kontekście Komisja zauważa, że spółka Teracom stosuje w swojej polityce cenowej zasadę równego traktowania, tzn. stosuje takie same warunki w odniesieniu do wszystkich swoich klientów⁽¹⁰⁰⁾. Komisja zauważa w szczególności, że spółka Teracom od 1992 r. ustalała wysokość opłat za transmisję analogową według kosztu oraz że ceny za transmisję cyfrową ustalano według modelu cenowego opartego na poziomie oglądalności, przy czym parametry są takie same dla wszystkich klientów spółki Teracom⁽¹⁰¹⁾. Komisja porównała faktyczne ceny stosowane przez Teracom wobec SVT i innych nadawców korzystających z cyfrowej sieci naziemnej. O ile spółka Teracom stosowała wobec SVT wyższą cenę niż wobec nadawcy komercyjnego (TV4), różnica cenowa wynikała z usług dodatkowych, których zapewnienia SVT wymaga od Teracom⁽¹⁰²⁾. Ponadto Komisja stwierdza, że nic nie wskazuje na to, że wobec SVT stosowane są mniej lub bardziej korzystne warunki niż wobec innych nadawców, ani też, że na SVT nakładane są zawyżone opłaty za transmisję.

(103) Po trzecie, celem uzupełnienia Komisja zbadała, czy SVT w przyszłości nie będzie musiała płacić spółce Teracom kwot przewyższających zwykłą cenę rynkową za transmisję. W decyzji o wszczęciu postępowania poruszono między innymi kwestię tego, czy SVT w latach 2008 – 2013 będzie zmuszona do płacenia zawyżonych opłat za transmisję na rzecz Teracom, co w 2013 r. doprowadziłoby do zakumulowania przez Teracom zysku w wysokości ok. 510 mln SEK. Komisja zauważyła jednak, że w polityce cenowej spółki Teracom obecnie są stosowane i w przewidywanej przyszłości też będą stosowane wcześniej wspomniane zasady, nie pozwalające na nakładanie zawyżonych opłat za transmisję na SVT⁽¹⁰³⁾. Od czasu decyzji Urzędu Regulacji Poczty i Telekomunikacji w 2005 r. spółka Teracom objęta jest zasadą regulacji *ex ante* na rynkach hurtowych analogowej i cyfrowej transmisji naziemnej⁽¹⁰⁴⁾. Decyzje te powinny zasadniczo wyeliminować ewentualne ryzyko nałożenia przez spółkę Teracom

zawyżonych opłat za transmisję na SVT. Tak jak rząd szwedzki wyjaśniał (patrz, pkt 40) i wbrew obawom wyrażonym przez Komisję w decyzji o wszczęciu postępowania, SVT nie jest w żaden sposób zobowiązana do wykorzystania wszystkich środków otrzymywanych z rachunku dystrybucyjnego na płatności na rzecz Teracom z tytułu opłat za transmisję. SVT w sposób niezależny negocjuje opłaty za transmisję z Teracom i jeżeli w wyniku negocjacji zapłaci mniej za transmisję niż zakładano, może wykorzystać pozostałe środki na działalność programową⁽¹⁰⁵⁾.

(104) W świetle powyższych rozważań Komisja uważa, że nawet jeśli SVT jest zobowiązana do transmisji za pośrednictwem analogowej i cyfrowej sieci naziemnej i obecnie nie ma żadnej innej alternatywy niż pozyskiwanie usług transmisji od spółki Teracom, spółka Teracom ma ograniczone możliwości wykorzystywania SVT jako klienta nie posiadającego realnej możliwości zmiany dostawcy. W tym kontekście Komisja pragnie również podkreślić, że skoro nadawcy komercyjni uważają, że transmisja za pośrednictwem cyfrowej sieci naziemnej i uiszczanie stosownych opłat na rzecz spółki Teracom jest opłacalne, postępowanie SVT w taki sam sposób można uznać za uzasadnione.

(105) W kwestii zarzutu, że spółka Boxer uzyskała pomoc, ponieważ SVT nie płaci za dystrybucję⁽¹⁰⁶⁾, Komisji pragnie zauważyć, że umowa handlowa między nadawcami i dystrybutorami może mieć różną formę. Mając na względzie, że transakcja między obiema stronami obejmuje wymianę usług w zakresie transmisji w zamian za dostęp do treści, co ma wartość dla obu stron, szczegółowe warunki mogą znacznie się różnić np. w zależności od platformy i operatora.

(106) W związku z powyższym Komisja stwierdza, że opłaty za transmisję uiszczane przez SVT na rzecz spółki Teracom nie przynoszą spółce Teracom żadnej korzyści ekonomicznej i dlatego nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1

8.2. Gwarancja państwowa

(107) Zgodnie z obwieszczeniem o gwarancjach państwowych, gwarancje zazwyczaj objęte są zakresem art. 87 ust.1, jeżeli wpływają na wymianę handlową między państwami członkowskimi, a żadna premia (opłata) rynkowa nie jest naliczana. Zgodnie z sekcją 2 obwieszczenia o gwarancjach, sytuacja udzielenia pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 może zachodzić, gdy państwo udzieliło gwarancji, nawet jeżeli z tego tytułu nie wystąpiły żadne płatności ze środków państwowych. Wynika to z tego, że za pomoc

⁽¹⁰⁰⁾ Patrz pkt 41 powyżej.

⁽¹⁰¹⁾ Patrz pkt 42 i 43 powyżej.

⁽¹⁰²⁾ Patrz pkt 85 powyżej.

⁽¹⁰³⁾ Patrz pkt 102 powyżej.

⁽¹⁰⁴⁾ Patrz pkt 12 powyżej.

⁽¹⁰⁵⁾ Patrz pkt 41 powyżej.

⁽¹⁰⁶⁾ Patrz pkt 76 powyżej.

państwa uznaje się samo udzielenie gwarancji w chwili jej udzielenia, a nie moment jej przywołania, czy dokonania płatności na określonych w niej warunkach.

- (108) Komisja pragnie jednak podkreślić, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości (np. sprawa *Austria przeciwko Komisji*) musi istnieć warunkowa i prawnie wiążąca obietnica udzieleniu pomocy, zanim można stwierdzić, że taka pomoc zaistniała⁽¹⁰⁷⁾.
- (109) W tej sprawie Komisja uważa, że decyzja rządu szwedzkiego o zwróceniu się do Krajowego Urzędu Skarbu Państwa o udzielenie gwarancji kredytowej była decyzją warunkową i nie dawała spółce Teracom bezwarunkowego prawa do wysuwania żądań o wystawienie gwarancji kredytowej. Komisja stwierdza ponadto że zgodnie z przepisami szwedzkiego prawa, jeżeli władze publiczne udzielają gwarancji kredytowej, muszą brać pod uwagę ocenę Krajowego Urzędu Skarbu Państwa dotyczącą m.in. wypłacalności i rzetelności podmiotu. Ten element szwedzkiego systemu i ustawodawstwa jest powszechnie znany. Jest również jasne, że rząd był świadomy swoich zobowiązań wynikających z prawa wspólnotowego, ponieważ nakazał, aby Krajowy Urząd Skarbu Państwa rozważył możliwość udzielenia gwarancji kredytowej z uwzględnieniem zasad pomocy państwa, a także, aby w razie potrzeby zgromadził odpowiednie informacje dla celów dokonania zgłoszenia ewentualnej pomocy Komisji. Co bardzo istotne, Komisja ustaliła, że nie podjęto żadnych działań po otrzymaniu sprawozdania z Krajowego Urzędu Skarbu Państwa. Reasumując, na podstawie powyższych rozważań Komisja stwierdza, że nie można uznać, że gwarancja kredytowa została udzielona i że spółka Teracom uzyskała bezwarunkową i prawnie wiążącą obietnicę pomocy. W związku z powyższym spółka Teracom nie uzyskała żadnej korzyści ekonomicznej.

8.3. Wkład kapitałowy

- (110) Jeżeli państwo członkowskie zapewnia przedsiębiorstwu środki finansowe w okolicznościach, które nie byłyby do przyjęcia dla inwestora działającego na zwykłych warunkach gospodarki rynkowej, beneficjent takich środków uzyskuje korzyść ekonomiczną⁽¹⁰⁸⁾. Aby móc ocenić, czy warunkowe zasilenie spółki Teracom przez akcjonariuszy wkładem kapitałowym pod koniec czerwca 2003 r. przyniosło spółce Teracom korzyść ekonomiczną, należy zbadać, czy wkład kapitałowy był zgodny z zasadą inwestora działającego na warunkach rynkowych.
- (111) Komisja przyznaje, że informacje na temat sytuacji finansowej spółki Teracom zamieszczone w decyzji o wszczęciu postępowania nie były w pełni ścisłe. Tak jak wykazał rząd szwedzki, wskaźnik wypłacalności Teracom nie był tak niski, jak wynikało to z decyzji o wszczęciu postępowania, a spółka Teracom ponosiła straty w ciągu dwóch, a nie trzech kolejnych lat. Decyzja o wszczęciu postępowania wskazywała na to, że sytuacja finansowa spółki Teracom była gorsza niż w rzeczywistości.

(112) Po dokonaniu analizy informacji przekazanych przez rząd szwedzki w odpowiedzi z dnia 29 października, a także w późniejszych odpowiedziach, w tym informacji zawartych w krótkoterminowych i długoterminowych biznesplanach spółki Teracom, Komisja uważa, że ocena rządu szwedzkiego z 2003 r. ówczesnej i przyszłej ekonomicznej i finansowej sytuacji spółki Teracom była realistyczna i że perspektywy uzyskania zadowalającego zwrotu z wkładu kapitałowej były uzasadnione.

(113) Jak bliżej opisano w sekcji 7.3 powyżej, rząd szwedzki dokonał oceny sytuacji ekonomicznej i finansowej spółki Teracom na podstawie biznesplanu na lata 2003-2005, prognoz finansowych na lata 2003-2010, a także na podstawie porównania z innymi przedsiębiorstwami i innymi akcjonariuszami w tej samej branży i branżach podobnych. Rząd doszedł do wniosku, że warunkowe zasilenie spółki przez akcjonariuszy wkładem kapitałowym w wysokości 500 mln SEK poprawiłoby wypłacalność firmy Teracom i umożliwiłoby jej wygenerowanie zysku wystarczającego na spłacenie wkładu kapitałowego w rozsądnym terminie⁽¹⁰⁹⁾. Prognoza na 2003 r. wskazywała, że rachunek zysków i strat spółki Teracom będzie dodatni. Komisja stwierdza w tym kontekście, że spółka Teracom wygenerowała zysk już w pierwszym kwartale 2003 r., zanim rząd szwedzki przedłożył swój wniosek parlamentowi.

(114) Komisja zbadała ponadto sprawozdanie przygotowane przez PWC dla rządu szwedzkiego, które wyjaśnia dane liczbowe, na których rząd oparł swoją decyzję. Komisja uważa, że dane te stanowiły wiarygodną podstawę do decyzji inwestycyjnej. Ze sprawozdania wynika w szczególności, że spółka Teracom po stratach w latach 2001 i 2002 była bliska osiągnięcia granicy opłacalności już w chwili wnoszenia wkładu kapitałowego. Sytuacja ekonomiczna i finansowa Teracom poprawiła się znacząco, zwłaszcza w porównaniu z sytuacją w chwili wydania przez Krajowy Urząd Skarbu Państwa negatywnej opinii na temat udzielenia państwowej gwarancji kredytowej.⁽¹¹⁰⁾

(115) Sprawozdanie wskazuje, że działanie rządu szwedzkiego zgodne jest z ewentualnym działaniem inwestora prywatnego, który dokonałby podobnej analizy, składającej się z oceny oczekiwanych dodatkowych zysków z inwestycji oraz z oceny, czy zyski te mogą zrekomensować ryzyko związane z inwestycją. W sprawozdaniu przedstawiono wyliczenie wewnętrznej stopy zwrotu z inwestycji oparte na określeniu w sposób przyrostowy przepływu wygenerowanych środków pieniężnych. Dokonano tego porównując dwa alternatywne scenariusze: przepływ środków pieniężnych z uwzględnieniem wkładu kapitałowego oraz przepływ środków pieniężnych bez takiego wkładu. W przypadku wkładu kapitałowego wewnętrzna stopa zwrotu miała wynieść około 24 %, a zatem powyżej

⁽¹⁰⁷⁾ Patrz Sprawa C-99/98, *Austria przeciwko Komisji*, [2001] Rec. I-1101.

⁽¹⁰⁸⁾ Patrz komunikat Komisji do państw członkowskich: Stosowanie art. 92 i 93 Traktatu WE oraz art. 5 dyrektywy Komisji 80/723/EWG w odniesieniu do przedsiębiorstw publicznych w sektorze produkcyjnym. (Dz.U. C 307 z 13.11.1993, str. 3).

⁽¹⁰⁹⁾ Warunkowy wkład kapitałowy podlega spłacie w chwili, kiedy spółka wykazuje wolny kapitał własny w bilansie.

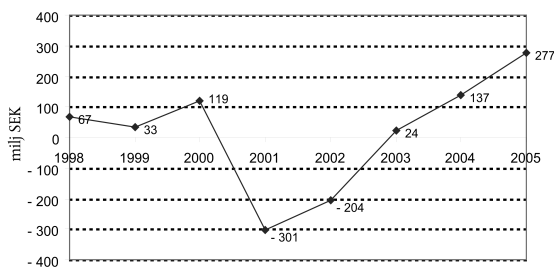
⁽¹¹⁰⁾ Patrz pkt 93 i 94.

oczekiwanej przez inwestorów prywatnych stopy zwrotu z inwestycji w tym sektorze (porównywalna stopa zwrotu z zainwestowanego kapitału w branży wynosi 8,6%), i dodatkowo rekompensuje finansowe ryzyko przedsiębiorstwa⁽¹¹¹⁾.

- (116) Mimo że *ex post* nie jest możliwe ustalenie, jak kształtowałyby się przychody spółki Teracom, gdyby spółka nie uzyskała warunkowego wkładu kapitałowego, Komisja stwierdza, że wskaźnik rentowności kapitału spółki Teracom wzrósł z 3% w 2003 r. do 11% w 2004 i 19% w 2005 r.⁽¹¹²⁾
- (117) Wykres 3 poniżej obrazuje, że spółka Teracom zaczęła osiągać zyski ponownie w 2003, 2004, i 2005 r. Spółka dokonała pierwszej spłaty warunkowego wkładu kapitałowego w 2006 r.⁽¹¹³⁾

Wykres 3:

Zyski spółki Teracom w latach 1998 – 2005

Źródło: Sprawozdania finansowe Teracom z lat 1998 – 2005

- (118) W związku z powyższym, Komisja stwierdza, że warunkowe zasilenie spółki przez akcjonariusza wkładem kapitałowym zostało dokonane w okolicznościach, które byłyby do przyjęcia dla prywatnego inwestora działającego na zwykłych warunkach gospodarki rynkowej.
- (119) W tej sprawie pojawia się jednak kwestia tego, czy zachowanie przez spółkę Teracom pozycji wyłącznego operatora sieci naziemnej, mimo wejścia w życie dyrektywy w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej w październiku 2002 r. (dyrektywa w sprawie konkurencji)⁽¹¹⁴⁾, która zakazuje utrzymania praw wyłącznych w tej branży, ma wpływ na niniejszą analizę pomocy państwa.⁽¹¹⁵⁾

⁽¹¹¹⁾ Patrz sprawozdanie PWC: *Bedömning av kapitaltillskott till Teracom AB enligt den marknadsekonomiska investeringsprincipen [Ocena wkładu kapitałowego na rzecz Teracom AB według rynkowo ekonomicznych zasad inwestowania]*, załącznik 33 do odpowiedzi z 29 października.

⁽¹¹²⁾ Patrz sprawozdanie finansowe spółki Teracom z lat 2003 do 2005.

⁽¹¹³⁾ Patrz sprawozdanie spółki Teracom za drugi kwartał 2006 r. Spłata wyniosła 150 mln SEK, czyli ok. jedną trzecią warunkowego wkładu kapitałowego.

⁽¹¹⁴⁾ Patrz odwołania w przypisie 15.

⁽¹¹⁵⁾ Zgodnie z tą dyrektywą Szwecja zobowiązana była do zniesienia wszelkich praw opartych na zasadzie monopolu dotyczących usług transmisji naziemnej w terminie do 24 lipca 2003.

- (120) Kiedy badając środek mogący stanowić pomoc państwa Komisja stwierdza naruszenie innego postanowienia Traktatu WE, jest zobowiązana zbadać, czy poszczególne aspekty pomocy nie są sprzeczne ze szczegółowymi postanowieniami Traktatu WE zawartymi w artykułach innych niż art. 87 i 88 oraz czy nie są one na tyle nierozzerwalnie związane z celem pomocy, że nie można oceniać ich osobno⁽¹¹⁶⁾. Jeżeli tak jest, to jedynie jeśli naruszenie innego szczególnego postanowienia Traktatu WE ma efekt zakłócający, który jest możliwy do wykazania i który wykracza poza zakłócający efekt środka mogącego stanowić pomoc państwa, naruszenie takie może mieć znaczenie dla oceny środka przeprowadzanej przez Komisję.⁽¹¹⁷⁾

- (121) W przedmiotowej sprawie Komisja stwierdza, że naruszenie dyrektywy w sprawie konkurencji nie jest elementem środka poddawanego niniejszej ocenie lecz wynikiem działania rządu, które nie jest związane z decyzją o wniesieniu warunkowego wkładu kapitałowego.

- (122) Ponadto nawet jeśli nie można wykluczyć, że prawo wyłączne spółki Teracom mogło mieć wpływ na rentowność spółki, a tym samym również w pewnym zakresie na rentowność warunkowego wkładu kapitałowego, nie można tego ustalić z całą pewnością, ponieważ spółka Teracom podlega regulacji cen opisanej bardziej szczegółowo w pkt 42, 43 i 102 i z tego powodu nie może swobodnie korzystać ze swej siły rynkowej. W przedmiotowej sprawie nie można zatem wykazać, że wkład kapitałowy był inwestycją opłacalną przede wszystkim ze względu na prawo wyłączne. Z tego samego powodu nie można wykazać, że w przypadku braku prawa wyłącznego zwrot z wkładu kapitałowego nie byłby możliwy do zaakceptowania przez inwestora prywatnego.

- (123) Z braku niewątpliwego i oczywistego związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy naruszeniem przez Szwecję dyrektywy w sprawie konkurencji a spodziewaną rentownością wkładu kapitałowego Komisja nie może podważyć twierdzenia Szwecji, że kryteria testu prywatnego inwestora zostały w tym przypadku spełnione. Wniosek ten pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska, jakie Komisja może zająć w przyszłych sprawach, po rozważeniu ich okoliczności.

- (124) Reasumując można stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie warunkowy wkład kapitałowy i naruszenie dyrektywy w sprawie konkurencji mogą i powinny być oceniane indywidualnie, według zasad i procedur odnoszących się odpowiednio do każdego z tych dwóch środków. Należy

⁽¹¹⁶⁾ Patrz np. Sprawa C-74/76, *Iannelli & Volpi SpA przeciwko Ditta Paolo Meroni* [1977], Rec. 557; Sprawa C-225/91, *Matra SA przeciwko Komisji*, [1993], Rec. I-3203.

⁽¹¹⁷⁾ Patrz np. Sprawa C-47/69, *Francja przeciwko Komisji*, [1970] Rec. 487; Sprawa C-204/97, *Portugalia przeciwko Komisji*, [2001], Rec. I-03175.

zauważyć w tym kontekście, że na mocy art. 226 Traktatu WE Komisja przekazała sprawę naruszenia przez Szwecję dyrektywy w sprawie konkurencji do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

- (125) Jeśli chodzi o warunkowy wkład kapitałowy, Komisja stwierdza natomiast, że nie stwierdziła istnienia pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust.1

9. WNIOSEK

- (126) Na podstawie powyższych rozważań Komisja stwierdza, że nic nie wskazuje na to, aby badane środki przyniosły spółce Teracom albo któremuś z jej podmiotów zależnych korzyść ekonomiczną. Komisja stwierdza zatem, że środek zastosowany przez Szwecję nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust.1 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Środki zbadane przez Komisję i opisane w niniejszej decyzji, dotyczące wprowadzenia cyfrowej telewizji naziemnej w Szwecji, nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust.1 Traktatu WE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja adresowana jest do Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Neelie KROES

Członek Komisji